

Esti, gürledi, fırçaladı



Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği Divriği Kültür Festivali kapsamında Mursal Köyü'nde yapılan HES paneli gergin geçti. Köylüler sık sık konuşmacılara müdahale ederek, "HES'ler yapıldı bitti, bugüne kadar neredeydiniz" dediler. Panele 40 dakika geç gelen Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök ise paneli yöneten DKD Başkanı Muharrem Höbek'e, sen yönetemiyorsun, ben yöneteceğim diyerek mikrofonu Höbek'in elinden aldı. Bugün HES'lere karşı çıkan Hakan Gök'ün bir yıl önce HES'leri savunduğu ortaya çıktı.

Devamı: Sayfa:3'de

keyveni

Kurumsal Hazır Yemek

EN
İYİSİ

doğalı
kaliteleri
tazesi
lezzetlisi



Gürsel Mahallesi 28 Nisan Caddesi | Tel: 0212 320 57 60 (10 hat)
No:12 Kağıthane - İstanbul | Fax: 0212 320 57 70

www.keyveni.com.tr

İADE
ADRESİ

Nakilbent Sk. No: 45/1
Sultanahmet - İstanbul

Divriği

● DİVRİĞİ: AYLIK SİYASİ GAZETE ● 1 AĞUSTOS 2011 ● YIL: 5 SAYI: 60 ● www.divrigi.com.tr

Gaz lambasını aradık

Divriği'nin hemen hemen bütün köylerine aylardır kısıtlı elektrik veriliyor. Günlerce elektrik alamayan köyler bile var. Evlerdeki buzdolabı, çamaşır makinesi ve elektrik süpürgesi gibi elektrikle çalışan eşyalar sık sık elektrik kesilmelerinden dolayı bozuldu.

Divriği'nin köyleri aylardır elektriksiz. İlkbaharın başlangıcından bugüne kadar süren elektrik kesintileri köylüleri canından bezdirdi. Özellikle yaz ayları boyunca büyük sıkıntılara neden olan elektrik kesintileri et, süt, yoğurt, meyve ve sebze gibi gıda ürünlerinin çürümmesine ve kokmasına sebep oluyor. Ayrıca buzdolabı, çamaşır makinesi ve elektrik süpürgesi gibi ev aletlerinin motorları sık sık kesilen elektrikler yüzünden yandı. Haklarını aramak için dava açmaya hazırlanan köylüler 40 yıl önce çekilen elektrik hatlarının eskidiğini, çürüdüğünü, trafoların sık sık arızalandığını söylüyorlar. Divriği'de bulunan KOLİN Elektrik merkezini telefonla arayan köylüler, telefonlarına cevap alamıyorlar. Şirket yetkilileri köylülerden gelen telefonlara cevap vermiyorlar. Şirketin bazı görevlileri ise köylüleri azalıyor.

Devamı: Sayfa:9'da



KÖYLER GÜZELLEŞİYOR

YAHYA KEMAL BAYAR



Bu gün mü gideyim yarın mı gideyim derken, kalktım Divriği'nin yolunu tuttum. Çoluk çocuk düştük yollara. Bir hafta, bilemedin on gün ancak kalmayı hesap ederken tam 25 gün kaldım Divriği'de. Gidebildiğim kadar gittim köylere ve şenliklere. Bir ev burda bir ev karşıda kalmış, sorun hele bizim komşular n olmuş türküsü nostalji gibi kulağımızda çınlarken, köylere yeni yeni evlerin yapıldığına şahit olduk. Her köy civil civil, çocuklardan gençlerden geçilmiyor. Çamşılına vardım haraba olmuş, sordum Çamşılı'nın yiğidi n olmuş türküsüne inat Çamşılı dolmuş taşıyor. Güzel ve kullanışlı evler yapılmış, gençler memleketlerini sahiplenmeye çalışıyorlar. Köylerdeki gelişmeyi Divriği'de göremedim dersem abartmış olumuyum bilmiyorum. Ufak tefek değişimi hesaba katmaz isek Divriği'de beklenen gelişme, kalkınma yok, yatırım yok, işsizlik had safhada. Son yapılan Sadık Özgür Hastanesi, Mahir Teyruz Öğrenci Yurdu, Duran Önder Kütüphanesi kederimizi biraz hafifletiyor. Divriği'yi Divriği yapan maden kimsenin umurunda değil artık. Özelleştirildikten sonra Divriğililer madene küsmüş sanki. Köylerde yaz mevsimini festivaller şenlikler güzelleştirirken, adaklar kurbanlar da festival havasında geçiyor. Kalabalıklar, sohbetler deme gitsin. Bütün bunlar güzel, zaman su gibi akıp gidiyor köylerde. Söğüt gölgeleri çeşme başları derken akşam oluyor. Peki ya kışın; O civil civil evlerin kapılarına kilit vuruluyor, bir iki yaşlı dışında kimse kalmıyor bu köylerde. Hayvancılık bitmiş, tarım bitmiş. Meralar tarlalar boş. Bağ bahçe kurumuş, o güzelim bostanlar yok artık. Köylüler, Satıcıdan ekmek, domates, yumurta, tavuk, süt, yoğurt alıyor. Kimse birşey üretiyem demiyor. Gurbetteki gençlerimizin birçoğu işsiz, güvencesiz. İşadamlarımız, büyüklerimiz, kanaat önderlerimiz, öncülük yaparak tarım ve hayvancılık alanında çok ortaklı şirketler kooperatifler kurarak, üretim yapılamaz mı bu köylerde. Koca Divriği'de bunun bir örneğini yaratamaz mıyız acaba.

Yazarlar...



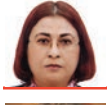
Erdoğan
ÇINAR 3'de



Müslüm
DOĞAN 10'da



Durak
ARSLAN 11'de



Nilüfer
MURATOĞLU 4'de



Turan
ESER 5'de



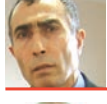
Muharrem
YAĞBASAN 12'de



İsmail
ÇINAR 5'de



Esat
KORKMAZ 6'da



Sadık
ÇELİK 9'da



Bedri
YALÇIN 2'de



Ataner
YILDIRIM 8'de

İç Sayfalar

Manşet
Devamı

3'DE 7

Dizi
yazı

4'DE 7

Okuyucu
Mektubu

6'DA 7

Yüksek
Okul

7'DE 7

Arif Atay

8'DE 7

Dernek
Haberleri

9'DA 7

Divriği
Haberleri

10'DA 7

Pilav Günü
Haberleri

12'DE 7

Süt içmeyin dökün

Salgın ŞAP (Dabak) Hastalığı büyükbaş sığırları perişan etti. Hayvancılık ile uğraşan Divriği'nin köylüleri ŞAP Hastalığına çare bulamıyorlar. Yetkililer ise köylüleri kendi hallerine bıraktı. İneklerin memeleri önce yara oldu, daha sonra da çürüyüp düştü. Konak, Beyköy, Başmaktar, Arıkbaşı, Çayören, Palha, Ürük, Mursal köyleri başta olmak üzere geniş bir bölge ŞAP tehdidi altında.

Salgın ŞAP Hastalığı hayvancılıkla geçimini sağlayanları perişan etti. Divriği'nin Samancıderesi Bölgesi başta olmak üzere, Mursal, Ürük, Vazıldan Gökçebel, Beyköy, Başmaktar, Çayören, Arıkbaşı, Palha gibi pek çok köy ŞAP Hastalığına çare bulamıyorlar. Büyükbaş hayvanların ağız, tırnakları ve memeleri yara bere içerisinde. Yayılma gidemeyen sığırlar ahırlarda bekletiliyor. Hayvan sahipleri yetkililerden gereken desteği alamadıklarını ifade ettiler. Köylüler, Divriği İlçe Veterinerlik köylülerin bu sorununa gereken desteği vermediğini söylüyorlar. Devamı: Say: 6'da



MATBAACINIZ İŞLERİNİZİ BEKLİYOR

- Dergi
- Etiket
- Katalog
- Davetiye
- Dosya
- Kartvizit
- Broşür
- İrsaliye
- Bloknöt
- Fatura

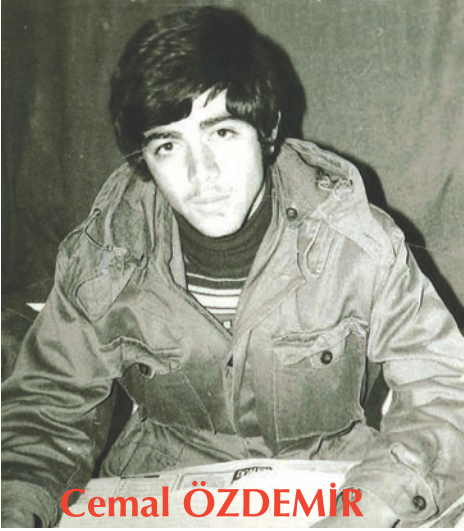
Renk Ajans

BASIM YAYIN HİZMETLERİ TİC. LTD. ŞTİ.
Nakilbent Sk. No:45/1
Küçükayasofya
Sultanahmet/İSTANBUL
Tel: 0 212 516 29 84

Adı Çesmede yaşayacak

Hayırsever işadamları tarafında köylerine yapılan hizmetlere bir yenisi daha eklendi. Murmana Köyü'ne oturma parkı yapıldı. Hüseyin Döne ve Mahmut Döne tarafından yapımına geçtiğimiz yıl başlanan park 29 Temmuz'da törenle açıldı. Dönence adı verilen Parkın içine çardak, oturma bankları Cemal Özdemir anısına bir de Anıt Çeşme yapıldı. Çeşme'ye

Sosyalist Hareketin önderlerinden olan Cemal Özdemir'in özgeçmişi ve bir de fotoğrafı kondu. Parkın açılışına çok sayıda kişi katıldı. Açılış kurdelesini Murmana Köyü Dernek Başkanı (Cemal Özdemir'in Abisi) Kemal Özdemir ile Hüseyin Döne birlikte kestiler. Çeşmenin açılışını ise Cemal Özdemir'in eşi Seray Zümbülcan yaptı.



Cemal ÖZDEMİR

UNUTULMADI

Sosyalist Hareketin önderlerinden olan Cemal Özdemir adına köyü Murmana'da anıt çeşme yapıldı. Bağımsızlığı ve Eşitliği sembolize eden çeşme'nin açılışını ise Özdemir'in eşi Seray Zümbülcan yaptı. Zümbülcan önce çeşmeyi öptü daha sonra ise açılış kurdelerini kesti. Murmana Köyü'nden Hüseyin Döne ve Mahmut Döne köylerine çeşmenin yanısıra bir de dinlenme parkı yaptırdılar. 29 Temmuz'da çeşme ve parkın açılış yapıldı. Açılışa çevre köylerden ve Cemal Özdemir'in eski siyasi arkadaşlarından çok sayıda kişi katıldı. Yeşil bir alan üzerine inşaa edilen parkta oturma bankları, çardak ve bir de çeşme bulunuyor. Yapımına geçtiğimiz yıl başlanan parkın açılışı 29 Temmuz'da yapıldı. Akşam saatlerinde başlayan açılış gecenin geç saatlerine kadar sürdü. Açılışa Divriği'den ve çevre köylerden çok sayıda kişi katıldı. Parkın açılışını Murmana Köyü Derneği Başkanı Kemal Özdemir ile Parkı yaptıran Hüseyin Döne ve Mahmut Döne birlikte yaptılar. Açılış konuşmasını ise dernek başkanı Kemal Özdemir yaptı. Özdemir bu köyde acı ve tatlı anılarımız geçti, yoksullukları ve imkansızlıkları hep birlikte yaşadık. O günler geride kaldı ancak unutulmadık. Ülkemizin güzellikleri için, eşitliği için çok mücadeleler verdik. Bu mücadelelerde hayatını kaybetmiş herkesi burada anmak istiyorum dedi. Kemal Özdemir, kardeşi Cemal Özdemir anısına yaptırılan Anıt Çeşme'nin ise manidar olduğunu ifade etti. Hüseyin Döne ise konuşmasında, bu ülkenin bağımsızlığı ve eşitliği için mücadele eden insanların asla unutulmayacağını ifade ederek, eğer bugün bu ülkede biraz demokrasi ve özgürlükler varsa, bu, eşitlik ve özgürlük mücadelesinde kaybettiğimiz insanlar sayesinde dedi. Sanatçıların sahne aldığı açılışa türküler söylendi halaylar çekildi. Gecenin geç saatlerinde ise havayı fişek gösterileri yapıldı.



Kemal ÖZDEMİR
(Cemal Özdemir'in abisi)



*M. BEDRİ YALÇIN

mbyalcin@gmail.com

Eğitim Şart



Eğitim ve öğretim yaşamımıza öylesine girdi ki, artık bütün aileler kazançlarının önemli bir bölümünü eğitime ayırmak zorunda kalıyorlar. Eğitim giderleri kırsal kesimde yaşayan insanların bütçesi içinde çok fazla bir yer tutmazken, kentte yaşayanlar bütçelerinin önemli bir bölümünü eğitim giderlerine ayırıyorlar. Çünkü çocuklar daha okul çağına gelmeden kendilerini amansız bir yarışın içinde buluyorlar. Anaokulundan tutun da daha iyi bir ilköğrenim görmek ve yarışa bir adım önde başlamak için küçük beyinler zorlandıkça zorlanıyorlar. Bunda eğitim kurumlarının aynı standartlarda eğitim verememesinin etkisini göz ardı edemeyiz. Bu durumu bilen aileler de bütün olanaklarını zorlayarak, çocuklarını daha iyi bir eğitim kurumuna verebilmek ve ileride kamu ve özel sektör kuruluşlarında daha iyi görevler alabilmek için çaba gösteriyorlar. Çocuklarını eğitim standardı yüksek okullara veremeyenler ne yapıyor? Onlar yarış kaybetmiş, baştan havlu atmış oluyorlar. Bunların çocukları büyüyünce başta hizmet sektörü olmak üzere alt düzey işlerde işçi ya da hizmetli olarak çalışmayı kabulleniyorlar. Ne yazık ki, ülkemizin gerçeği böyle. Anayasamızda, kimse eğitim ve öğrenim hakkından yoksun bırakılamaz denilmektedir. Diğer bir ifadeyle, eğitim temel bir hak ve bu hakkı kimse engelleyemez. Okula gidemeyen yüz binlerce çocuğumuzun bu Anayasal hakkı kullanamaması, üzerinde düşünülmesi gereken ayrı bir araştırma konusudur. Biz burada eğitimdeki eşitsizliğin sonuçları üzerinde duracağız. Eğitimdeki özelleşmenin de etkisiyle, ülkemizdeki eğitim kurumlarının farklı standartlara ayrılması doğal olarak iki tür insan yetişmesine neden olmakta ve iyi okullardan yetişenler yönetici, diğer vasat okullardan yetişenler de çalışanları oluşturmaktadır. Bu durumda ortaya çıkan fırsat eşitsizliği toplumsal katmanlar arasındaki ayrımı daha da derinleştirmekte ve alt sınıflardakilerin bir üst sınıfa yükselmesinin de önünü tıkamaktadır. Çalışanların büyük bir kesiminin asgari ücrete mahkum edildiği taşeron işçi çalıştırma sistemi uygulandığı sürece, milli gelirdeki artışlardan yeterince pay alamayan bu kesime milli gelir artışlarının da fazla bir yararı olmamaktadır. Halk arasındaki yaygın deyimle, genel olarak işçinin çocuğu işçi, köylünün çocuğu köylü, memurun çocuğu memur, esnafın çocuğu esnaf, iş adamının çocuğu iş adamı olmaktadır. Gördüğü gibi, günümüzün koşulları özel eğitim kurumlarının yaygın olmadığı altmışlı, yetmişli yılların halk çocuklarına sunduğu olanaklardan çok uzaklaşmış ve artık bir köylü, bir işçi, bir esnaf çocuğunun üst düzey görevlere gelme şansı oldukça zorlaşmıştır. Bugünkü yönetici kadroların bazılarının tabandan gelmiş olmaları da mevcut durumu değiştirmeyecek, onlar da bir süre sonra bulundukları sınıfsal yerlerini alacaklardır. Sosyal devlet bu konudaki görevlerini hatırlamadığı sürece gelir dağılımındaki adaletsizlik ve eğitimdeki fırsat eşitsizliği de böyle devam edecek gibi görünüyör. O halde ne yapmak gerekiyor? Koşullar ne kadar zor olursa olsun çok çalışarak çocuklarımıza daha iyi bir eğitim ve öğretim vermenin yollarını bulaktan ve bir meslek sahibi yapmaktan başka bir yol kalmıyor. Unutmayalım ki, bizler "Milli Mücadele" geçmişini olan bir neslin çocuklarıyız. Çok çalışacağız, çok... Önce çocuklarımızın eğitimi, sonra daha iyi bir yaşam standardı için. Ne demiş atalarımız? "Eğitim şart."

FİDİL
AĞAÇ MAMÜLLERİ

• KAPI PANELİ • SUNTA
• SONTALAM
• MDF • MDF LAM
• MEDEKAP • PROFİL

Organize Sanayi bölgesi Keresteciler Sitesi
8. Sok. No: 10-12 İkitelli/İST.
Tel: (0212) 670 00 63 - 64 Fax: (0212) 670 00 98
E-musapala@tnn.net

HES'i Çaltı da savundum

ÇOK TARTIŞILDI SONUNDA YAPILDI

Ankara Divriği Kültür Derneği'nin düzenlediği, Divriği Belediyesi ve Divriği Kaymakamlığı'nın da desteklediği 1. Divriği Kültür Festivali Divriği'de yapıldı. 29-30 ve 31 Temmuz günleri Divriği'de yapılan festivale çok sayıda kişi katıldı. Festival kapsamında 29 Temmuz günü Mursal'da HES'lere Karşı adlı bir panel düzenlendi. 30 Temmuz'da Divriği Türküleri Yarışması'nın finali, aynı gün futbol turnuvası düzenlendi. Akşam saatlerinde ise Hükümet Meydanı'nda Mustafa Özarıslan'ın da katıldığı konser düzenlendi. Festivalin son günü olan 31 Temmuz'da ise Ali Metin Fidanlır'ında (Palanga) piknik yapıldı.

Divriği'de yapılan festivale halk yoğun ilgi gösterdi. Ankara Divriği Kültür Derneği'nin bu yıl ilkini düzenlediği Divriği Kültür Festivali Divriği'de yapıldı. Divriği Belediyesi ve Divriği Kaymakamlığı'nın desteklediği festivali Ankara DKD organize etti. 29-30 ve 31 Temmuz günlerinde yapılan festival Mursal'da yapımı devam eden HES'lere Karşı paneliyle başladı. Panel gergin geçti. Mursal Köyü Meydanı'nda yapılan paneli DKD başkanı Muharrem Höbek yönetti. Ankara Barosu Avukatlarından Cem Yılmaz ve Faruk Çayır'ın konuşmacı olduğu panelde, Mursal Köylüleri konuşmacılara sık sık müdahale ettiler. Konuşmacıların sözlerini kestiler. Köylüler "bugüne kadar neredeydiniz, HES yapıldı bitti, bugün mü aklınıza geldi" sorularını yönelttiler.



HAKAN GÖK HES'CI ÇIKTI

Panelin başlamasından 45 dakika sonra toplantıya katılan Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök HES karşıtı bir konuşma yaptı. Gök konuşmasında HES'lere veryansın ederek Mursal'da yapılacak istenen HES'e deyindi. HES'lerin zararlarını anlattı. Gök'ün konuşması bittikten sonra Mursal köylülerinden bir kişi sayın Hakan Gök, siz geçtiğimiz yıl HES'leri savundunuz, 24 Mayıs 2010 tarihli Yeşil Divriği Gazetesi'nde "Divriği İlçesinde ısıdihmat yaratacak bir projenin müjdesini veriyorum, 5 HES projesi tamamlandı, inşaatı çok yakında bitecek, bu HES'lerde 75 ila 100 Divriğili çalışacak" dediniz. İşte sizin HES'leri savunduğunuz beyanatınız" diyerek Hakan Gök'e HES'leri savunduğunun belgesini verdi. Bunun üzerine Hakan Gök de "ben Çaltı Çayı üzerinde yapılacak HES'leri savundum, Mursal'dakini savunmadım dedi.

FIRÇA ÇEKMEDİĞİ KALDI

Paneli yöneten Ankara DKD Başkanı Muharrem Höbek konuşmacılara söz verdi. Divriği Gazetesi adına konuşan Yahya Kemal Bayar HES'lerle ilgili söz aldı. Bayar konuşmasına başladıktan kısa bir süre sonra panelistlerin arasından Aşkın Kocaoğlu (Divriği Mursal Köyü Derneği Başkanı) "bunu konuşturmayın, bu Divriği düşmanı, bu Mursal düşmanı diyerek konuşmacıya hakaret

29 Temmuz tarihinde Mursal'da yapılan HES'lere Karşı Paneli'nde Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, HES'leri Çaltı Bölgesi'nde savundum, Mursal'da karşı çıkıyorum dedi. İstanbul, İzmir, Divriği, Antalya ve Ankara Divriği Kültür Derneklerinin ortak girişimiyle yapılması planlanan Geleneksel Divriği Maden ve Kültür Festivali 29 Nisan tarihinde tartışılmaya açıldı. Amaç daha önceki yıllarda 6 kez yapılan ancak kesintiye uğrayan festivalin yeniden yapılmasıydı. İstanbul DKD'de yapılan toplantıya Divriği Kültür Derneklerinin başkanları ve temsilcileri katıldı. Festivalin tarihi hariç bütün detaylar görüşüldü. Toplantıya katılanların bir kısmı Temmuz ayının sonunda festivalin yapılması yönünde kanaat belirtirken, bir kısmı ise tarih vermek henüz erken yönünde görüş belirtti. Toplantı sonucunda bir komite kurulmasına karar verildi. Ankara DKD Temmuz ayının birinci haftasında festivali Temmuz ayının sonunda yapalım önerisini Divriği Kültür Derneklerine götürdü. DKD'leri bu görüşe karşı çıkarak kısa bir sürede festival organize edilemeyeceğini bildirerek Eylül ayının ilk haftası (bayram'da) festivali yapalım dediler. Bunun üzerine Ankara DKD yöneticileri kararlarında ısrarcı olarak 29-30 ve 31 Temmuz tarihleri arasında Divriği Kültür Festivali adıyla organizasyonlarını gerçekleştirdiler.

etmeye başladı. Paneli yöneten Muharrem Höbek, Aşkın Kocaoğlu'na müdahale etti. Bunun üzerine Divriği Belediye Başkanı Hakan, Gök Muharrem Höbek'e dönerek, "sen paneli yönetemiyorsun ben yöneteceğim" diyerek mikrofonu kaptı. Paneli yönetmeye başlayan Hakan Gök, Aşkın Kocaoğlu'nun sözlerinin bitmesini bekledi. Sözü kesilen Yahya Kemal Bayar'a bir daha söz verilmedi. Hakan Gök iki kişiye ikişer dakikalık söz vererek paneli bitireceğim dedi ve iki konuşmacıdan sonra HES Panel'i bitti.

SESLER YARIŞTI

Divriği Türküleri Ses Yarışması 30 Temmuz Cuma günü Sadık Özgür Ticaret Lisesi'nde yapıldı. 8 yarışmacının katıldığı final yarışmasına Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök ve Divriği Kaymakamı Salih Ayhan katıldılar. Jüri üyeliğini Ali Kızıltuğ, Nurgül Ateş, Zeynep Karababa, Ozan Sinemi, Hikmet Karadeniz, Hıdır Çulha, İrfan Dolay ve Hüseyin Karakoç'un yaptıkları yarışmada Hakan Çınar birinci, Elif Ülger Yalçın ikinci, Soner Ergül ise

Divriği Kültür Maden ve Sanat Festivali'ni kısaca hatırlayalım. 1989 Yılında İstanbul Divriği Kültür Derneği ve Divriği Belediyesi'nin ortak girişimiyle yapılmaya başlandı. O zamanki Divriği Belediye Başkanı ise SHP'den seçilen Muharrem Yağbasan idi. Festival 1993 yılına kadar düzenli yapıldı, 1993 yılında yaşanan Madımak Katliamı gerekçe gösterilerek festivale izin verilmedi. Daha sonraki yıllarda iki kez daha yapılan bu festival yeniden kesintiye uğradı. Kısacası bahsettiğim festival bugüne kadar kesintiye uğrayarak 6 kez yapıldı, ancak bir türlü geleneksel hale getirilemedi. İstanbul Divriği Kültür Derneği'nin 30 Ocak tarihinde yapılan kongresinde çıkardığımız listenin Çalışma Programında Divriği Festivali'ne değinerek, "Divriği Kültür Maden ve Sanat Festivali'ni Ankara, İzmir, Divriği, ve Antalya Divriği Kültür Derneklerine Divriği Belediyesi'ni de katarak ortak yapmayı planlıyoruz. Hatta bu girişime Divriği'deki Demokratik Kitle Örgütlerini ve bütün Köy Derneklerini de eklemek gerekir. Bu festivalin görkemli ve güzel geçmesi için çevre il ve ilçelerimizle karşılıklı dayanışmalar geliştireceğiz. Sizlerin de bildiği gibi Divriği hem madeniyle, hem tarihsel mirasıyla, hem doğasıyla, hem de kültürel zenginliği ile Anadolu'nun en önemli yerleşim merkezidir. Tarihi Kentler Birliği üyesi olan Divriği'de UNESCO korumasındaki Darüşifası, Divriği Kalesi, tarihi hamamları, konakları, hanları, kiliseleri, düşekleri, ziyaret yerleri olan bir ilçedir. Bu tarihsel mirası yakından tanımanın ve tanıtmanın bütün imkanlarını kullanmayı kendimize görev sayıyoruz" demiştik. Yönetime seçtiğimiz günden hemen sonra Divriği Belediyesi ve bahsettiğim kurumlara festival üzerine bir dizi girişimlerimiz, görüşmelerimiz oldu. Son olarak 29 Nisan tarihinde İstanbul Divriği Kültür Derneği'nde İzmir, Ankara DKD Başkanlarının, Divriği ve Antalya DKD Temsilcilerinin de katıldığı toplantıyı yaptık. Bu toplantıya İstanbul DKD'de başkanlık yapmış, yöneticilik yapmış, hatta Divriği Kültür Maden ve Sanat Festivali'nin ilk girişimcileri de bu toplantıya katılmışlardır. Toplantı sonucunda bir eğitim festivalin Temmuz ayı sonlarına doğru yapılabileceğini söylerken, bir kesim ise şimdiden bir tarih belirlemenin doğru olmayacağını belirtmişlerdir. Yine bu toplantıda festivali organize etmek için bir komite kurulmasına, bu komite içerisinde Divriği Belediyesi, İstanbul DKD'den 5, Ankara DKD'den 5, İzmir DKD'den 2, Divriği Şubesi 5 ve Antalya DKD'den ise 2 kişinin yer almasına karar verilmişti. Bu konuşmalardan sonra da toplantı bitti.

NE OLDU?

Herkesin bildiği gibi festivaller var olan değerler üzerinden yapılır. Yukarıda bahsettiğimiz değerler Divriği'de fazlasıyla var. Yerel sorunların, demokratik tahammüllerin de bu festivallerde konuşulması, çözüm önerilerinin sunulması gerekir. Divriği'de yapımı devam eden HES'lerden, göç sorununa, çevresel konulardan tarım sorunlarına,Maden ve özelleştirmeden, işsizlik ve ulaşım sorunlarına kadar pek çok sorun festivallerin alanı içerisine girebilir. Yapmak istediğimiz festivalin anlayışını bunlar oluşturmaktadır.

Biz başından beri yapacağımız her işi kolektif yapmayı benimsiyoruz. Toplum adına alınan her kararı toplumun kendisiyle almayı hayata geçiriyoruz. Aldığımız karar ne kadar doğru olursa olsun o karar süreçlerine toplumu katmazsanız yapacağınız iş toplumu kucaklamaz. Bu çalışmalar ışığında yapacağımız festivalin Temmuz ayına yetişmeyeceğini gördük. Festivalin 1 ve 2 Eylül günlerinde yapılrsa daha prensipli, daha içerikli, daha katılcı olacağını belirttik. 1 Eylül'ün Dünya Barış Günü olması bizim açımızdan ayrı bir öneme sahiptir. Ayrıca uzun zamandan beri kesintiye uğrayan bu festivalin güçlü bir çıkışla kalıcılığına, daha kolay olacağına inandık. Kolektif anlayışımız gereği, İzmir, Antalya ve Divriği şubemizle birlikte tarih üzerinde müzakere ederek Temmuz sonunda yapılacak bir festivale hazırlanamayacağımız kanaatine vardık. Bu görüşlerimizi Ankara Divriği Kültür Derneği Başkanı Sayın Muharrem Höbek'e bildirdik. Kendileri de belirttikleri tarihte fesifvali yapacaklarını ifade ettiler. Bizim tarih üzerinde ısrarcı olmamızın nedenleri bunlardır. Evet bir festival yapılmıştır. Bu festivalin değerlendirilmesini bu arkadaşlarımız kendi içlerinde yapmışlardır. Ben bu festivali değerlendirmek durumunda değilim. Bizim kurum olarak her zaman belirttiğimiz bir olgu var. Divriği'nin sorunları tartışılacaksa, bu sorunlara çözüm önerileri sunulacaksa, hatta bu sorunlar çözülemezse, bu Divriği'nin bütün kurumlarının biraraya gelmesiyle mümkün olacaktır. Ayırışmık fikrini bu açıdan doğru bulmuyoruz. Bu ilkeler ışığında Divriği Kültür Maden ve Sanat Festivali'ni Divriği'nin bütün demokratik kurumlarıyla ortak yapmayı düşünüyoruz. Bu yıl atamadığımız bu adamı seneye mutlaka atacağız.



Cafer ÇELİK, DKD Genel Başkanı

*ERDOĞAN ÇINAR

erdcinar@yahoo.com



Dergâh'ın Sırrı

'Hünkar bir gün Kadıncık'ın evinde ibadet ederken duvar eğildi; yıkılacak duruma geldi. Bunu gören Kadıncık,"Erenler Şahı, duvar eğildi sanki, oradan çekilseniz", dedi. Hacı Bektaş o an, mübarek eliyle duvara "dur" işaretini yaptı; duvar durdu. Kadıncık,"Erenler Şahı, bu duvar bu haliyle durur mu?", diye şaşkınlığını belirtti. Hünkar "Kıyamete kadar durur, yıkılmaz", dedi. Gerçekten de geçen zaman içinde öbür duvarların hepsi yıkıldı, yeniden yapıldı; bir o duvar hala durur, yıkılmaz yıkılacağı da yoktur." (Hacı Bektaş Veli Vilayetnamesi)

Anadolu'nun tüm ünlü tapınakları hayata gözlerini birer 'Ma' tapınağı olarak açtılar. Efes'teki ünlü tapınağın temelleri Luvi'li kadın savaşçılar, Amazonlar tarafından atıldı. Ankara'daki Augustos Tapınağı 'Ma' tapınınının yapıldığı bir tepede ve 'Ma'nın adına inşa edildi. Didim'deki Apollon Tapınağı 'Orakl' adı verilen inisiye edilmiş kadın ruhbanlarca yönetilirdi. Eskişehir Pessinus tapınağı Kibele kültürün Anadolu'daki en büyük merkeziydi. Sard ve Klaros tapınakları da Ana Tanrıça'nın gizli evleriydiler. Pontus (Tokat) Komanası ve Kilikya Komanası (Tufanbeyli) 'Yüce Ma' adına yüceltilmişlerdi. Bu ulu mabetlerin hepsi zamanın hışmına uğradılar, semavi dinlerin kıyıcılığına maruz kaldılar ve yıkılıp, dağılıp gittiler. Onlardan geriye bir iki sütun başlığı, kolu bacağı kopmuş bir kaç heykelcik ve üç beş parça mermer stel kaldı. Antik Dünya'nın baş döndürücü tapınaklarından geriye sadece iki 'Ma' tapınağı kaldı. Battal Gazi ve Hacı Bektaş Veli dergahları ferike varlıklarını sürdürüyorlar. Onlar, terke zorlandığımız ve unuttuğumuz görkemlin ve gizemin muhteşem örnekleri olarak günümüze ulaşmayı başardılar.

Bu dergahların yalnızca fiziki varlıklarını her türlü talan ve yıkımdan kurtararak bu güne aktarmadılar bu ülkenin kültür hayatındaki pek çok zenginlik onların gizli ve açık himayelerinde varlıklarını devam ettirerek yok olmaktan kurtuldu. Battal Gazi Dergahı ile Hacı Bektaş Veli Dergahı kardeşler. Eski çağlarda Hacı Bektaş Veli Dergahında bir dervişin eline bir diken batsa Battal Gazi Dergahının postnisininin canı acırdı. Battal Gazi Dergahının duvarından bir taş düşse Hacı Bektaş Dergahında Kadıncık Ana, uykusunda üzerine koca bir duvar yıkılmış gibi acı çekerti. Karartılmış bir maziden bugün geriye pek birşey kalmadı. Ne türbedar, ne postnişin, ne pir baci, ne gelene geçene hizmet eden yüzlerce derviş, ne kaynayan kazanlar, ne mihman evinde yoksulların başında toplandığı bir ocak. Battal Gazi Dergahı da Hacı Bektaş Veli Dergahı da bir müzenin soğukluğu içinde uzak, تنها ve mahsun şimdi. Çarh-ı pervaz dönen pervaneler yok artık, çerağlar yanmıyor, davul, nakkare ve saz sesi duyulmuyor, gülbenkler susmuş, çilehanelerde kimseler yok, o büyük ayin-cemler de cemleri yürüten ulu müritler de ortalıktan çekilmişler, dar nedir, niyaz nedir, yol nedir bilinmez olmuş.

İnsan merak ediyor, Battal Gazi dergahındaki şu çilehanenin tepesindeki küçücük delikten yada Hacı Bektaş Degahındaki Kızılca Halvet'in minik penceresinden sızan son Zühre Yıldızı kimin alnına düştü diye. Müşit en son kime nasip verdi, son ıkrarı kimden aldı, kimdi en son darda duran? Ya mihman evinin son misafirleri, bu kara kazanlarda en son ne pişti, son semahı kimler döndü, son delili kim 'sır' etti, dergahı en son kim terk etti ve neler hissetti acaba? Nereye gitti bu insanlar, anılar da kaybolur mu insanlarla beraber, o ortak hafıza dediğimiz şey, toplumların belleği yani, insanlar gibi ölümlü müdür? Hergün bir rengini eksiltiyorlar bu coğrafyanın. Hergün bir çiçeği soluyor bu ülkenin, hergün bir dalı kırılıyor, damarlarında kanı damla damla kuruyor hergün. Sararıp soluyor, kuruyup çatlıyor bu topraklar. Bu yemyeşil vadiler on bin yıldır üzerine doğan güneşini kaybediyor. On bin yılın biriktirdiği o muazzam kültür tükeniyor. Kanımız canımız pahasına savunduğumuz ne varsa kayıp gidiyor ellerimizin arasından. Eriyor, eriyip gidiyor herşey. Bu ülke asimilasyoncuların, kendilerinden başkasına tahammül edemeyen, kendi

yalanlarından başkasına itibar etmeyen çağdışı istilacıların iştahlarına karşı koyamıyor. Yüksek yamaçlardan kopup gelen bir çığ hergün biraz daha büyüyerek üzerine doğru akıyor uygarlığımızın. Biçare anılar, hızla yaklaşan soğuk ölümün önünden figan içinde kaçıyorlar. Feryatlarını duyan yok.

Bu ülkenin hafızasını çaldılar. Çocuğundan zorla koparılan bir anne gibi sürükleyerek çekip götürdüler. Gerçekleri itibardan düşürdüler, yalanları gerçekler tahtına oturttular. Hurafeler ortalığa döküldüler 'tarih kisvesi' içinde arsızca dollaşıyorlar sokaklarda... Büyük efsaneler alıp başlarını gittiler, 'terki-diñar' ettiler. Hiç yaşamamış gibi çekildi hafızalarımızdan, bu toprağın büyük serüvenleri ve büyük serüvençileri. Soyatı hikayeler ve soyatı hikayeciler doldurdular onların boşluğunu. Halbuki; neler yaşandı buralarda, ne kavgalar verildi, ne acılar çekildi, ne meşakatlere katlandı, nelerle karşı gelindi, nelerden yüz çevrildi. Dağın, taşın ağzı olsa da anlatsa. Dile gelse Kızılırmak, gördüklerini bir bir söylesse. Yada kör olsa da görmese , eski serüvenlerin nesli azalmış kuşlar kadar kıymetinin olmadığını hiç bilmesse. Sağır oysa kuldağı da bu çığlığı duymasas... Derken; sis bulutları dağılmaya başladı. gerçekler en yalın halleriyle ortaya çıktılar. Şimdi, o büyük mazi usulca 'arz-ı endam' ediyor... Gerçekler saklandıkları kuytulardan yavaş yavaş başlarını uzatıyorlar. Havayı kuvvetli bir buluşma arzusu dolduruyor. Ruhunu kaybetmiş bu coğrafya kendisine kavuşmak hasletiyle yollara düşüyor. Derin suların altında kalmış bir limandan, 'vuslat'a giden bir gemi kalkıyor.

Anlıyoruz ki; bu topraklar ve bu gökyüzü bizim, bu ülkede bu güneşin altında yaşamış herşey bizim geçmişimiz. Herşeyin farkına varıyoruz. Unuttuklarımız teker teker canlanıyor gözlerimizin önünde. O görkemli mirasın sorumluluğu bütün ağırlığı ile üzerimize çöküyor. Bu noktada kimliğimizin sıyrılarak varlık sahnesinde boy göstermek istemiyoruz artık. Geçmişimize 'gavur muamelesi' yapmak zorumuza gidiyor. 'Zulüm ile âbat olanın akıbeti berbat olur' derler. Ne kadar doğru bir sözdür. Anadolu çok iktidarlar gördü, çok saltanatlar geldi geçti buralardan, çok devletler kuruldu, dağıldı. Yenilmez sanılan ordular bir fiskeyle dağıldılar. Aşılmaz denilen kaleler burçlar yıkıldılar, yerle yeksân oldular.

Krallar, imparatorlar,sultanlar taçları, tahtları, ile birlikte su üstüne yazılmış yazı kadar dahi iz bırakmadan yitip gittiler. Ha deyince on bin atlı bindiren zulüm pašalarının adları bile bilinmez oldu. Geçmişimizin hırsızları, onlar da gidecekler, toz olup toprağa karışacaklar. isimleri unutulacak, resimleri silinecek, hiç yaşamamış gibi olacaklar. Çarşılarında insan alınıp satılan payitahtlar, altı zindan üstü saray; devasa yapılar teker, teker un ufak oldular, tozun toprağın altında kaldılar. Bin bir ah üzerine kurulmuşlardır. Bu topraklarda işlenmiş en büyük insanlık suçunu iştahla sürdürenler, sizler de toz olup toprağa karışacaksınız. Hoyrat zügarların önünde oradan oraya savrulacak külünüz. Sizin içinde keyif çattığınız köşkünüz, bu toprakların çilesi üzerine bina edildi ve hala orada duruyor çünkü. Ordular dağılır, saraylar yıkılırken, Hacı Bektaş Veli Dergahı, bu mütevazı Alevi mabedi, ordusu yok, silahı sopası yok, kalesi burcu yok, askeri muhafızı yok Hiit çağında, Helen, Pers, Roma, Bizans hükümlranlıklarında, Selçuklu, ve Osmanlı dönemlerinde yani tüm zulüm zamanlarında ayakta kaldı. Erenler bu yapı için "Kıyamete kadar durur,yıkılmaz" demişler. Doğru olsa gerekirt, her yapı zaman içinde yıprandı, yıkıldı, bir o yıkılmadı. Çünkü kuranlar, Hacı Bektaş Veli Dergahının harcına Yaratıcı Büyük Ana'nın ruhunu kattılar. Kendisi, bozkırın ortasında sakin olsa da, bu dergahın kökleri İda Dağındadır.

*Tarihçi Yazar

UNUTULMASINLAR DİYE YAZI DİZİSİ-20

Bağımsızlık, Demokrasi ve Sosyalizm
Mücadelesinde kaybettiğimiz Divrigililer

Hazırlayan
Mahmut ŞENGÜL

msengul@divrigi.com.tr
KATKIDA BULUNANLAR
Müslüm Doğan, Hıdır Çam, Yahya Bayar

Cemal Özdemir Divriği'ye bağlı Murmana Köyü'nde doğdu. İlk ve ortaokulu Cürek'de, liseyi ise Sivas'ta okudu. Cemal Özdemir sol ve siyasi düşünceyle Divriği ve Cürek'te tanıştı. Dev Genç içerisinde başlayan siyasal yaşamı önce Devrimci Yol daha sonra ise Devrimci Sol'a evrildi. Siyasal kimliği ve mücadele içerisindeki yeri üniversite yıllarında daha belirgin hale geldi. 1975 yılında Eskişehir Mimarlık Mühendislik Fakültesi'ni kazanarak üniversite hayatı başladı. Devrimci Gençlik Hareketi'nin üniversitedeki sorumlusu oldu. Daha sonraki yıllarda kurulan Devrimci Yol Hareketi'ne katıldı. 1979 yılında Devrimci Yol'dan ayrılarak Devrimci Sol'a katıldı. Bunun üzerine üniversitedeki siyasi eğilim de tamamen Dev Sol etkisine girdi. Siyasi disiplini, çalışkanlığı, kararlılığı hareket içerisinde Cemal Özdemir'i Marmara Bölge Sorumluluğuna kadar yükseltti. Nihat Erim'in öldürülmesine adı karıştığundan dolayı aranır duruma düştü. Arandığı sırada (Eylül 1979) gizlice memleketi Divriği'ye geldi. Eski Devrimci Yolcu arkadaşlarının desteğiyle Kilisecik Köyü'nün üstündeki dağda (Tutun Deresi) üç ay kaldı. Eski Devrimci Yol'cu arkadaşları Cemal Özdemir'i üç ay sakladılar. Özdemir Aralık 1979 yılında Divriği'den ayrılarak Ankara'ya döndü.

Devrime adanan yürek

HAYAT DEVRİMCİDİR

CHP-MSP Hükümeti düşmüş Demirel'in başında olduğu AP Hükümeti kurulmuştu. Devrimci İşçi Hareketleriyle birlikte Sosyalist Gençlik Hareketleri çığ gibi büyüyordu. AP iktidarıyla birlikte üniversiteler sağ görüşlü öğrencilerin etkisine giriyordu. Devrimci öğrenciler üniversiteye toplu olarak girip çıkıyorlardı. Can güvenliği yok denecek noktalara kadar gelmişti. Mahalleler, sokaklar, üniversiteler sol ve sağ görüşlü grupların etkisine girerek tamamen bölünmüştü. Eskişehir de böyle bir ortamdaydı. 1975 yılında Cemal Özdemir Eskişehir Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi'ni kazandı. Üniversite AP Hükümeti'nin etkisiyle tamamen sağ görüşlülerin etkisi altındaydı. Öğrenci yurtlarında bile sol görüşlü öğrencilerin kalması mümkün değildi. Sol görüşlü öğrencilerin üniversiteye girme imkanı neredeyse yoktu. Cemal Özdemir iki yıl zaman zaman okula giderek Eskişehir'de kaldı. Siyasi faaliyetlerini DEV GENÇ içerisinde sürdürüyordu. 1977 yılında yapılan seçimlerde AP Hükümeti düşmüş yerine Ecevit'in başında olduğu CHP iktidarı kurulmuştu. Solun ve sosyalistlerin oyuyla iktidara gelen CHP iktidarı 1978 Maraş, Sivas ve Çorum katliamları başta olmak üzere faşist katliamları durduramadığı için yine solun

1956 yılında Murmana Köyü'nde doğdu. Ali ve Fikriye çiftinin 6 çocuğundan birisidir. İlkokulu ve ortaokulu Cürek'te liseyi Sivas'ta Üniversiteyi ise Eskişehir'de okudu. Sırasıyla DEV GENÇ, Devrimci Yol ve Devrimci Sol hareketleri içerisinde yeraldı. 23 Ağustos 1982 yılında yakalandığında Devrimci Sol Marmara Bölge sorumlusu idi.

“oylarıyla iktidardan düştü. CHP iktidarının etkisiyle sol kısmen nefes almış üniversitelerde güçlenirken, DEV GENÇ'de

Eskişehir'de hızla kitleselleşti ve büyüdü. Üniversite artık solun hakimiyetine geçmişti. Bu dönem DEV GENÇ'in Eskişehir'deki



Cemal ÖZDEMİR

sorumlusu Cemal Özdemir'di.

12 EYLÜL GELİYOR

Türkiye hızla bir iç savaşı'na doğru sürüklenirken Darbe söylentileri de ayyuka çıkmıştı. Nihat Erim öldürüldükten hemen sonra Cemal Özdemir aranmaya başlandı. Erim'in öldürülmesinden kısa bir süre sonra da 12 Eylül Faşist Darbesi gerçekleşti. Cemal Özdemir 1982 yılının 23 Ağustos'una kadar yeralıtına çekildi. Divriği' Kilisecik Köyü'nün Tutun Deresi Mevkisi'nde eski Dev Yolcu arkadaşları tarafından uzun süre saklandıktan sonra Bölgesi olan İzmir'e geçti. Alsancak'ta belediye otobüsünde giderken Eskişehir'den onu tanıyan bir polis de o otobüsteydi. Cemal'i tanıdı. Polis, otobüsün kapılarını kitledi ve Alsancak Karakolu'na çekti. Oradan hızla Eskişehir'e götürüldü. 5 ay siyasi şubede kaldı. Ağır işkencelere maruz kaldı. Vücudunun her tarafı işkenceyle tahrip edildi, bacağı kırıldı. Ankara GATA Hastanesi'ne kaldırıldı. 25 Şubat 1983 yılında hayatını kaybetti. 2011 yılında köyü Murmana'da adına bir anıt çeşme yapıldı. Çeşmenin açılışını ise Cemal Özdemir'in eşi Seray Zümbülcan yaptı. Açılışa Cemal Özdemir'in arkadaşları katıldılar.

16 Ocak 1956 yılında Murmana Köyü'nde doğdu. Ali ve Fikriye Çiftinin 6 çocuğundan birisidir. Çocukluğu yoksulluk içerisinde geçti. Köyümüz kırsalda olduğu için ailemiz ve bütün köylülerimiz çileli bir hayat geçirmişlerdir. Cemal bütün bu çileli yaşamı gördüğü için üniversiteyi kazanmak için yoğun bir çaba sarfetti. Eskişehir Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi İnşaat Mühendisliği Bölümü'nü kazandı. Cemal öğrencilik yılları boyunca kırsaldaki halkın eşitlik ve özgürlük mücadelesini verdi. Halkının çileli yaşamını unutmadan, kendisini adalet ve eşitlik mücadelesine adanmış. Sosyal düzenin deniz kadar ışıltılı olabilmisi, halkın karanlığa sırt çevirmesi, emperyalizme ve sömürüye karşı çıkması, ülkesinin bağımsızlığı için fikirler geliştirmiştir. Cemal'in bu fikirleri savunmasında yetiştirdiği çevrenin büyük etkisi olmuştur. Bir tarafta sömürücüler soyguncular hiç emek harcamadan varlık ve bolluk içerisinde yüzüyor, diğer tarafta yoksul halk rençberlik ve tarım işçiliği yaparak aç ve yoksul kalıyordu. Bunun karşılığında insanca bir yaşam süremiyorduk. Cemal bu keskin ayrımcılığı nasıl ortadan kaldırdırım diye düşünerek bu yola girdi. Aslında herkesin Cemal'in seçtiği yolu seçmesi gerekir, ben buna inanıyorum. Çünkü hayatın kendisi zaten devrimci. Bu adil olmayan hayat örgütlenmeden ortadan kaldırılamaz, Cemal bunu çok iyi görüyordu. 1970'li



Kemal ÖZDEMİR
(Cemal Özdemir'in abisi)

yılların ortamını hepimiz yakından biliyoruz. O koşullarda üniversiteler en dinamik kesimdi. İşçi kesimi de öyleydi tabi. Cemal öğrencilik yıllarında prostat kanserine yakalanmış. Aslında kendisi de bu hastalığın farkında değil. Hastalık iyice ilerlemiş ve kendisini yoruncu bu hastalığı farketmiş. 23 Ağustos'ta İzmir'de yakalandığı zaman hastalığı hayli ilerlemiş vaziyettedir. Bu hastalığına rağmen şubede ağır işkencelere maruz kaldı. Tedavi imkanları tamamen elinden alındı. 25 Şubat 1983 yılında Ankara GATA'da soğuk bir kış günü Hakka Yürüdü. Kötü bir

dönemdi o yıllar. Türkiye'nin geneli sıkıyönetim altında inim inim inliyordu. Cemal uzun süre arandı. Cemal kendisini Eskişehir'den tanıyan bir polisle tesadüf eseri aynı otobüse binmiş. Bu polis Cemal'i hemen tanımış. Belediye Otobüsü'nün kapılarını kilitlettirerek otobüsü Alsancak Karakolu'na çekti. Cemal'i böyle yakalamışlar. İzmir'den Eskişehir'e getirildi. Aylarca işkence altında kaldı. Hastalığı iyice ilerlemişti. Babam darbenin lideri Kenan Evren'e Cemal'in hastalığını anlatarak bir mektup yazdı. Tedavi görmesi gerektiğini söyledi. Babamın bu girişimi asla

gözönüne alınmadı. Ağır işkenceler sonucu Cemal'in ayağı kırıldı, vücudu ezildi. Kanser hastalığı vücudunu tamamen teslim aldı. Ankara Gülhane Tıp Akademisi'ne (GATA) getirildi. Hastanede kısa bir süre tedavi gördükten sonra da hayatını kaybetti. Cemal örgütlü bir insandı. Çevresinde çok sevilirdi. Etrafına sürekli güzellikler saçardı. Etrafındaki insanlar Cemal'in konuşmasından keyif alıyorlardı. İlkokuldan başlayarak üniversite hayatına kadar çok kitap okuyan birisiydi. Türkiye zengin kaynaklarına rağmen neden yoksul kalır, neden perişanlık yoksulluk bitmez konularında çok kafa yorardı. Neden hakettiğimiz biçimde yaşamıyoruz derdi. Çocukluğumuzdan gençlik yıllarımıza kadar hatta dedelerimiz, onların dedeleri bile yüzyıllarca haddinden fazla yoksulluk çekmişlerdir. Hiç durmadan çalıştığımız halde ekonomik durumumuz asla düzelmezdi. Cemal bütün bunların nedenlerini ve sebeplerini sorguluyordu. İşte böyle bir ortamdan sonra Cemal devrimci oldu. Aydınlik, sömürsüz baskısız bir Türkiye istiyordu. Böyle bir ideal için önce kendi kollarını sıvamayı bildi. Gençliğin verdiği bir dinamizim de vardı tabi bunu da görmek gerekir. Cemal'in hayatı için Onurlu bir hayat yaşadı diyebilirim. En önemlisi de uğruna mücadele ettiği halkı için en değerli şeyi olan hayatını halkı için vermeyi de bildi.

NİLÜFER MURATOĞLU

nilufermuratoglu@gmail.com

Bu Dünyadan Tatlı Bir Cadı Geçti



Kadınlar kamu işlerine erkeklerle eşit düzeyde katılmak için toplumsal olarak yetkisz görüldüklerinden bir anlamda resmi dinin bir bakıma karşıtı olan bu tapıları canlandırmaya dinsel olarak yetkilidir. Ortak Yunan dindarlığında çok ayrı olan 'gizemci' dinselilik, bir kaçış arayışı, çılgınlık, mania kültürü, bireysel kurtuluş ardında koşma ile ülke-kentin kıyısında, olağan çerçevelerin dışında bulunan toplumsal öbikleşmelerde ortaya çıkar.

Jean Pierre Vernant (Eski Yunan'da Söylem ve Toplum)

Aylardan temmuz, Didem Madak öldü. Ardında şiirlerini ve hüznünü bırakarak... Ama bu hüznün, dikbaşı ve kafa tutan bir hüznüdü. Şimdi sözü ona bırakarak, kendisiyle ilgili Sol Portal'da 13.05.2010 tarihinde yayınlanmış olan haberin metnini olduğu gibi size aktarıyorum*: Şiir festivalinde sansür krizi 3. Uluslararası İstanbul Şiir Festivali'ne çağrılı şairlerden Didem Madak, sansür gerekçesiyle festivalden çekildi. İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti (AKB) Ajansı tarafından desteklenen 3. Uluslararası İstanbul Şiir Festivali'nin davetlileri arasında yer alan Didem Madak, festival broşüründe özgeçmişinin sansürlendiği gerekçesiyle festivalden çekildi. Bu yılki ana teması "İrlanda Şiiri ve Edebiyatı" olan festivalin önceki aşamı Muhsin Ertuğrul Sahnesi'nde açılışı gerçekleşmişti. Festival kapsamında iki ayrı etkinlikte şiirlerini okuması için çağrılan Didem Madak, festival broşüründe yayınlanması için kendisinden özgeçmişinin istendiğini ancak gönderdiği özgeçmişin sansürlendiğini belirterek festivalden çekildiğini açıkladı. Festival yönetimine festivalden çekilme gerekçesini anlatan bir de mektup gönderen Madak olayı şöyle anlattı: "Festival broşürü için benden özgeçmiş istendiğinde, göndermiş olduğum özgeçmiş metninin son cümlesi 'Şu sıralar cadılık, büyü çeşitleri gibi konularla ilgileniyor ve bir Efsun Kitabı düşünüyorum' şeklindeydi. Tanıtım broşürünün gördüğümde tarafıma yazılan özgeçmişimden, benden izin almadan bu cümlemin çıkarıldığını fark ettim. Editöre bunun sebebini mail yoluyla sordum, herhangi bir cevap alamadım" dedi. Özgeçmişine uygulanan sansürü şiirine uygulanmış kabul ettiğini söyleyen Madak "Cadı avcıları her çağda olmuştur. Bugün de vardır. Ve maalesef artmaktadır" dedi. Özgeçmişinden çıkarılan cümlemin "caiz bulunmamış olabileceğini" ifade eden Madak, şöyle devam etti: 'Normalleşme' emareleri "Bazılarının söylediği gibi hakikaten 'ülkemiz normalleşiyor' ve başta şairleri normalleştirmek en mantıklısı, şairlerin özgeçmişlerinden caiz olmayan, örf adet ve din diyanete mugayir bölümlerin çıkarılması ve açılışa resmi kıyafet talepleri hep bu normalleşmenin belirtileri. Öyle ki yakında bir cadı avı da başlayabilir, önce kendini cadı ilan edenler avlanır ve sonra bazıları cadı ilan edilerek avlanır. Belki Furuğ bizde de yasaklanır. Belki bazı cümleleri özgeçmişimden çıkarırlar böyle bir tepki ile karşılaşacaklarını da öngörmemişlerdir. Aman şimdi tepki çekmeyelim demişlerdir, festivalimizin 'saygınlığı ve ağırlığına' cadı ve büyü gölgesi düşmesin demişlerdir. Nasıl olsa bir cümle o kadar da önemli değil demişlerdir. İşte o çıkarılan bir cümle bizi daha da cadılaştıran cümledir. Festivalde şiir okumayacağım. Ve bir cadı olarak beni fazlaca sinirlendirdiğinizi belirtmekle yetineceğim. Eğer bana dense idi ki, özgeçmişinizden cadılıkla ilgili bölümü çıkaracağız izniniz var mı? Hayır derdim. İzin vermiyorum. Maalesef bu da yapılmadı. Bu 'ağır ve saygın' festivali ve özgeçmişimi makaslayan beyefendileri ayıplıyorum. Sizin festivaliniz varsa bizim de büyülerimiz ve kedilerimiz var. En muzır neşriyat duygularımla. Hoşça kalın." Dünyadaki bütün faşist mihrakları lanetleyerek, Tanrı'nın, bizleri, gündelik yaşamlarımızdaki faşist tiranlıklarımızdan koruması dualarıyla Didem Madak'a ayrılan bu sayfaya son verirken, sizleri, onun çok sevdiğim bir şiirinden seçtiğim dizelerle baş başa bırakıyorum:

Bazen ah diyorum durmadan,
Şimdi ben ahlatın başında,
otuz iki yaşımda.
Ahlar ağacı gibi.
Rengarenk çaputlar bağladım yıllarca dallarıma,
Mavi, mor, kırmızı ve yeşil,
İstedim, hep istedim,
Sen iste derdim, iste yeter ki Vereyim.
Her istediğimi verdim.
Artım, fazlaştım,
Eksikli yaşamaktan.
Ahlar ağacıym, gibisi fazla.
Başka bir şey istemem
Artık beyazlaşan üç-beş tel saçıma,
Hesabımı tam vermekten başka.

Vasiyetimdir:

Dalgınlığınıza gelmek istiyorum
Ve kaybolmak o dalgınlıkta.**
*: http://haber.sol.org.tr/kultur-sanat/siir-festivalinde-sansur-krizi-haberi-28188
**: Didem Madak, "Ah"lar ağacı, Everest Yayınları, İstanbul, 2002.

Çamşih'da Ozanlar buluştu

Çamşih Türküleri Festivali yapıldı. Çamşih Hüseyin Abdal Derneği'nin düzenlediği şenliğin bu yıl 18'incisi 24 Temmuz tarihinde Döldür Dağı'nın eteklerinde yapıldı. Şenliğe Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Divriği Kaymakamı Salih Ayhan, Çetinkaya Belediye Başkanı

Gazi Şentürk, İstanbul DKD Başkanı Cafer Çelik, Ankara DKD Başkanı Muharrem Höbek ve yönetim kurulu üyeleri, CHP Divriği İlçe Başkanı Hüsamettin Kırkayak ve belediye meclis üyeleri katıldılar. Şenliğin açılış konuşmasını derneğin onursal başkanı Haydar Yalçın yaptı.



SICAĞA RAĞMEN

Geleneksel Çamşih Türküleri Festivali Döldür (Gödükli) Dağı'nın eteklerinde yapıldı. Bu yıl 18'incisi yapılan şenliğe Sivas, Kangal, Çetinkaya, Zara ve Divriği'den çok sayıda kişi katıldı. Her yıl Çamşih'lı bir ozan anısına düzenlenen festival bu yıl Mahmut Erdal Anısına yapıldı. Geçtiğimiz yıllarda kaybettığımız Mahmut Erdal'ın büyük boy bir poster ve özgeçmişi sahneye konuldu. Ayrıca hayatını kaybetmiş Çamşih'lı ozanların ve sanatçıların fotoğrafları (afişleri) sahnenin yanına yerleştirildi. Etkinliğin sunuculuğunu Cemal Özgür Taşkıran yaptı. Festivalin açılış konuşmasını derneğin kurucu başkanlarından Haydar Yalçın yaptı. Yalçın derneğin ilk kuruluşundan beri geçirdiği evrelere değinerek bugünlere nasıl geliştiğine değindi. Divriğililerin ve Çamşihlıların derneğe destek vermesi gerektiğini söyleyen Yalçın önümüzdeki yıllarda 2 Temmuz 1993 yılında Madımak Otel'i'nde kaybettiğimiz Sivas Şehitleri



anısına Gödükli'de bir anıt yapacaklarını söyledi. Bu anıtta Madımak Otel'i'nde kaybettığımız Divriğililerin birer poster ve özgeçmişi yer alacak dedi. Daha sonra dernek başkanı Gazi Orhan Türkyılmaz dernek adına bir konuşma yaptı. Türkyılmaz katılımcıları selamladıktan sonra Hüseyin Abdal Türbesi'ne gelen yolun bozuk olduğunu ifade ederek yetkililerden bu yolun acilen yapılmasını istedi. Daha sonra sırasıyla Ankara DKD

Başkanı Muharrem Höbek, Divriği Belediye Başkanı Hakan Gök, Çetinkaya Belediye Başkanı Gazi Şentürk, İstanbul DKD Başkanı Cafer Çelik ve Divriği Kaymakamı Salih Ayhan birer konuşma yaptılar. Bu konuşmalar genel olarak birlik, beraberlik, Alevi Kültürü, Alevi Hoşgörüsü üzerine yapıldı. Dernek yöneticileri tarafından, Divriği Belediye Başkanına, Çetinkaya Belediye Başkanına ve Divriği Kaymakamına birer plaket

verildi. Divriği Kaymakamı Salih Ayhan Hüseyin Abdal Türbesi'ni ziyaret ederek niyaz etti. Bu yıl 18'incisi yapılan festivale Hüseyin Gazi Metin, Zeynep Karababa, Mine ve Hüseyin Karakoç, Aşık Mustafa Sayılır, Hasan Karabaş, H. Hüseyin Koç, Elif Yalçın, Ozan Sinemi, Cemal Özcan, Hikmet Karadeniz, Ahmet Mercan, Garip Hıdır, Cengiz Metin sanatçı olarak katıldılar.

ÖZGÜR KARASAR HAN

ozgur_han@hotmail.com

Divriğili Olmak



Merhaba Divriği, Küçük kerpiç bir evimiz vardı Zeliha Hatun mahallesinde. Artık bizim olmasan da, hatıralarınla hep bizimsin aslında. Bahçesinde küçük bir kızılcağacı vardı, birde armut. Ben bu evde doğdum... Yıllar senden çok şey göttürdü mü Divriği? İnan bizden çok şey göttürdü. Yaşlandık her şeyden önce, gurbet bizi senden aldığından beri çok yordu ve çok üzdü... Dertleşmeye başlarsak Divriği, İzmir, Edirne, Ankara sana uzunca bir yol olur. Biliyorum gurbetçilerin eksik değil. Ben de arada sırada gelmeye çalışıyorum sana. Çocukluğumu ve gençliğimi özledim, senin demir cevheri dağlarını ve demir yüklü insanlarını, yağmur sonrası koken toprağını, yeşil harmanlarını, yazın kuruyan çoraklaşan, toz toprak olan yollarını. Naci Bey suyunu, çeşmede sıra bekleyişleri... Nasıl özledim karda, titremelere aldırmandan, saatlerce kardan adam yapmaları, kar topu oynamaları. İşte Derya, işte Mehtap, işte Türkan, işte Sibel, işte Funda... Tüm kız kardeşlerimi nasıl özledim... Nasıl geçti gurbette 15 yıl, dile kolay, iki üç yılda bir gelsem de sana, ne sen eski sen, ne ben eski ben...

Demir Çelik işçisi olan babam, bizi sırasıyla Taş başının küçük evlerinde, sonra Cürekar Demir Çelik lojmanlarına en son olarak da Selavattepe lojmanlarına taşıdı. Güzel Divriği'de göçebe bir hayatı sanki bizimkisi. Ama bu göçebelik bizi sarsılmaz bağlarla bağladı toprağımıza. Cürekar Maden İlkokulu duruyor musun hala? Tebeşir kokuyor mu sınıfım, kokusu geliyor anılardan burnuma. Lise sıraları, ilk aşklarımız nasıldınız? Hala heyecanla çalıyor mu ders zili? Duydum ki harabeye dönmüş Cürekar. Duydum ki yıkılmış okulumuz, duvarlar, sınıflar talan olmuş. Cürekar Sineması tarih kadar eski şimdi. Sinema kapısında sıra beklemeler, öğrencilerin öğretmenlere yakalanma korkusu, gülümse hadi gülümse, Sezen Aksu şarkısı gibi belki bir film gelir bir güzel orman olur Divriği...Dost, ahbap havuz başı eğlenceleri, geceler, gündüzler... Hafif esen yaz akşamı rüzgarı ve gün boyu havuzda yüzerek eğlenen çocukluğum, hala duruyor musun yerli yerinde? ...

Divriği Çarşısı, Ekmek Fırını, Divriği'nin eski Hapishanesi, çocukluğumun gizli anısı, sefer tası ile yemek götürüp ziyaret ettiğimiz tutuklu yakınlarımız. Dedemin elleri sım sıkı tutar ellerimi ve gözyaşları ile demir kapıya bakan yaşlı yüreği. Hala aynı sıcaklık mı ellerimiz, yoksa Fırının sıcaklığı onu da alıp göttürdü mü? Ekmek Fırını olması çok daha hayırlı oldu. Her görüş sonrası hüznün dağılsın diye alınan Kırksevizlerin dondurması. Çocukluğumun en unutulmaz ödülü olan dondurma. Sahi hala duruyor musun yerli yerin de ? Yoksa Dondurma gibi üzerinden yalanıp geçti mi anılarımız... Tren seslerini özledim, Güllü bağdan dinlediğim. Anneannemin mısırlarını. Mantız üzerinde pişirdiği mısırları...Biliyorsun onu da kaybettik geçen kış, sana kavuşamadı çok üzüldüm. Biliyorum sende üzüldün. Ama gelemedi işte. Anla ... Seni çok özledim, inan bu satırları yazmak çok zor. Mezarlarımız var bağrında, atalarımız, Erlerimiz, Evliyalarımız... Hatırla, nasıl yalın ayak giderdik Seyit Babaya. Ya Derviş Muhamme'de...

Seni çok özledim. Keklik seslerini, baharda açan navruzlarını... En çok neye kızdım biliyor musun Divriği? Okulla ev arasında giderken, otobüs servisi şöförleri, Murmana geçidinde durup, kış aylarında keklik avları. İçimde hep gizli bir kin beslerdim o şöfürlere. Keklikleri avlamayın, onlar özgürce ötebilmelidir diye haykırdım içimden sessizce...

Evet, Divriği seni çok özledim. Yakında buluşmayı, seninle koklaşmayı arzu ediyorum. Bakarsın bu bayramda seninle birlikte çifte bayram yaparız.

Ben seninle olmaktan mutlu olacağım, belki sende mutlu olursun kim bilir. Sana ne kadar minnettar olduğumu, senin bir parçan olarak her daim kendimi ifade etmekten nasıl bir onur duyduğumu anlatamam. Divriğili olmak, dünyanın neresinde olursak olalım bir ayrıcalık ve farklı bir kültürel özelliktir. Bize sosyaliteyi, kavramları, farklı kültürlerle yaşamayı öğrenen, demir cevheri gibi beyinlerle yoğrulan bir coğrafyanın çocuğu olmanın ayrıcalığını bize verdiğin için sana minnettarım.

Yakında kavuşmak dileği ile.

Divriği Gazetesi Abone Hesap Bilgileri

BİRSEN BAYAR UYGUN adına

Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi:

Şube Kodu: 064

Hesap Numarası: 62067655

IBAN: TR500006701000000062067655

Türkiye İş Bankası Çağaloğlu Şubesi

BİRSEN BAYAR UYGUN adına

Hesap No: 1095 0668607

IBAN: TR 69 0006 4000 0011 0950 6686 07

İrtibat Tel: 0212 516 29 84

0532. 302 46 53

e-mail: divrigi@divrigi.com.tr

www.divrigi.com.tr

Renk Ajans
BASIM YAYIN HİZMETLERİ TİC. LTD. ŞTİ.

Matbaacılık ve Reklam Hizmetlerimiz

- Fatura – İrsaliye
- Kartvizit
- El İlanı
- Broşür
- Davetiye
- Magnet
- Etiket
- Zarf
- Antetli
- Makbuz
- Katalog
- Ajanda
- Takvim
- Kutu
- Menü
- Dosya

Promosyon ürünleri

- Ajanda
- Bardak altlığı
- Kupa Bardak
- Kalem
- T-şört Baskı
- Saat
- Oto Kokusu
- Anahtarlık



Tel: 0212 516 29 84

Nakilbent Sokak No: 25/1 Küçükayasofya-Sultanahmet/İST.
Tel : (0212) 516 29 84 e-mail: birsen@panoajans.com.tr

*ESAT KORKMAZ

esatkorkmaz@yahoo.com.tr

Nefes



Cem erkânında ezgiyle okunan, yol inançları ve bu inançlarla ilgili olayların anlatıldığı koşma biçimindeki şiirlere nefes adı verilir. Bu şiirler üzerine bestelenen ve ezgi yalınlığı bakımından halk türkülerine yaklaşan ilahilere de nefes adıyla anılır. Yine Alevilik-Bektaşilikte, müşşidin gönülleri ferahlandıran manevi gücü de nefes olarak öne çıkar.

Nefesler, kutsal bir esin ürünü kabul edilir. Genellikle 7, 8, 11 heceli kalıplarla söylenmiş 3-7 dörtlükten oluşur. Aruzla yazılmış nefesler de vardır.

Hakikat inançta, Hakk'ın tarikat yolcusundan özelliklerini alarak yerine kendi özelliklerini koymasıyla elde edilen şeydir. Hakikat bir ilham makamıdır. İlham, kulun kendi isteği, gücü ve çalışmasına bağlı olmaksızın, doğrudan Tanrı vergisi olarak kalbe atılan, gönle doğan anlam, sezgi, bilgidir. Akıl ve duyunların aracılığı olmaksızın, tanrısal gerçeklerin ve sırların, varlık ve olayların içyüzünün, velinin gönline doğması biçiminde algılanır. İlham, ancak arınmış gönüllere iner. Akıl ve duyu yanılgılarından uzak olduğu için, ilham'da aldanma ve yanılgı payı yoktur.

Akılla çelişir gibi görünen bu durum aslında bir görünümdür. Şeriat ve tarikat kapılarında akılla donanan ve artık fazlaca bir düşünme eyleminde bulunmadan da akılla gidilen sürecin sonuçlarına ulaşabilen insan, üretici insandır. Bu üretici insan marifet kapısıyla birlikte ve inanç kanalında, Hakk'la Hak olmayı amaçlayan bir varlık olarak öne çıkar. Sezgileriyle yürüyor gözükür. Daha doğrusu genelde marifet kapısıyla, özelde hakikat kapısıyla Tanrı yolundaki tarikat yolcusu; inanç varlığı ile somut varlığının üst üste örtüşmesi sürecinde, normal insanlardan farklı kimi yetilerle, doğaüstü güçlerle donanmaya başlar. Bu durum, halk adına, topluluk adına kimi misyonları yüklediğini gösterir. Yüklendiği misyonun gücü, birey gücünün üstünde olduğundan, üstelik bu misyon akılla/mantıkla çelişen zaman ve mekânda gezdirildiğinden, bakıldığında duyulur ötesi bir kanalda ilerleniyormuş izlenimi uyandırır. Aklin altyapı görevi üstlendiği bir zeminde; toplumsal güç, inanç yaratısı biçiminde öne çıkar. Gizli, örtük ve perdelemiş olan ve toplumsal güçle giydirilmiş durumda bulunan tanrısal gerçeği açığa çıkarmak, hakikat kapısındaki can ehli için bir tür keşif olarak algılanır. Tanrı'nın kendine bağışladığı esin kaynağı ile sıradan insanlara kapalı olan gerçekleri kavrayabilir. Böylesi bir durumda Hakk'la arasındaki perde ortadan kalkar. Tarikat yolcusunun, gizli hakikati açığa çıkarması üç aşamada gerçekleşir:

1) Aklin kesin kanıt kullanarak, Tanrı hakkında kesin bilgi sahibi olması (muhadara-ilm el-yakin);

2) Açıklama ve bilim yoluyla bilme (mükâşefe-ayn el-yakin);

3) Tanrı vergisi olan bir esinle aracısız bilme (müşahede-Hakk ül-yakin). Görüldüğü gibi Hakk'la Hak olan insan-ı kâmil; zaman ve mekândan bağımsızdır. Buna karşın insan-ı kâmil dışında kalan her şey, yani Tanrı'nın birliğinin dışında kalan çocuk, çokluğun oluş ve yok oluş yasaları, zaman ve mekân kalıplarına bağımlıdır. İnsan-ı kâmilin bu özelliği onun, Hakk'tan halk'a indiğinde yeteneğini/yorumunu kutsayacak olan inanç yanını oluşturur. İnançın çizdiği yuvada, ilahi nurun tecelli edip nefsin ölmesiyle bir gönül yaşamı başlar. Böylesi bir gönül yaşamı süren müşşidin, gönülleri ferahlandıran manevi gücü, nefes olarak algılanır. Nefesiyle bir müşşit şunları anlatmak ister:

-Bismişah!... Allah Allah!...

Bizler, bizi ebedi gerçeğin özüne götüren birlik dolusunu içtiğimiz için ilâhi ezbere ihtiyacımız yok, diye bağıyoruz. Asıl gerçeğe, ebedi gerçeğe ulaşarak Hakk'a kavuştuk; bunun için mihraba gereksinmemiz kalmadı, diyoruz.

Yolumuzda canın önemi yoktur, biz Canan'ı arıyoruz; bunun için aşka âşık olduk, aşk sanatı dışında sanat tanımıyoruz, diyoruz.

Bizim nazarımızda kadın-erkek farkı yok; noksanlık, eksiklik senin görüşlerinde, diye çığlık atıyoruz.

Aşkımız bedenimizle mühürlü; diyoruz ki bu mühürü kıralım, aşkımızı özgürleştirelim; özgürleştirelim ki o bize öğretmenlik yapsın; egemenle taraf olan örgütlü kutsallığı yerle-bir etsin; despotun saldırısı-na karşı bir duruş alacak biçimde bizi parçalasın, yeniden kursun, diyoruz.

Bizler gönüllü Kâbe bilir, gönle ulaşma yolunun kurallarına uyarız; bu nedenle insana secde ederiz; bizim için bundan başka bir ibadet biçimi yoktur, diyoruz.

Biz Kuran'ı insanın yüzünde ve bağlamanın göğsünde bulur, oradaki Kuran'ı okuruz; bu nedenle bize başkaca Kuran gerekmez, diye bağıyoruz. Bizler, doğuran doğanın doğuran parçasıyız; bu nedenle vahdet-i mevcuttur; zâhir anlaşılmadan bâtin anlaşılmaz anlayışı gereği, dünya dünyanın bilgisıyla açıklanmalıdır, diye haykırıyoruz.

Tanrı, Konuşan İnsandır; insan Konuşan Tanrıdır; öyleyse ibadet Tanrı'yı insanlaştırmak ya da insanı tanımlamaktan başka bir şey değildir; bu nedenle insan, toplum ve doğa, yaratıcı-yok edici tanrının tasallutundan kurtarılmalıdır, diyoruz.

Bizler, şeriata karşılık-vahyin dışındayız; bizim kendi şeriat-vahiy anlayışımız var; bir şeyler gökten gelip bizim içimize girmez, içimiden dışımıza taşınır; biz onun için bizim şeriatımız-vahyimiz bâtin anlamında doğanın akli-insanın akli, zâhir anlamında bereketir, diyoruz.

Bizler aydınlanmanın-insancılığın çocuklarıyız; kendini yitiren insanın yeniden kendisiyle kucaklaşmasını istiyoruz. İnsanseverliğin egemene karşı mücadele koşullarında üretildiğini ve ezilen-sömürülen sınıf insanının acısıyla-sıkıntısıyla geleceğe taşınabileceğini söylüyoruz.

Bizler, geleceğe taşınabilmek için yaşarken ölmek, Hakk'a yürüyünce yeni bedenlerde dirilmek, yani kendi hiçliğimizden doğmak, kendi hiçliğimize dönmek, böyle böyle ölümsüzleşmek istiyoruz.

Egemenin, özgürlük mücadelesi karşısında bir silah olarak taşıdığı ölümü, düşünce özgürlüğüne şantaj yapmak için kullandığı bir rehine olarak algılıyor ve onu felsefemizden çekip atıyoruz.

Özgür bir insan ölümünden başka her şeyi düşünür ve bilgisi ölüm üzerine değil, yaşam üzerinedir yarısını öne alarak ölümü ölümsüzleştiriyoruz. Doğrudan demokrasi zemininde üretilen-yaratılan halkın demokrasisi güncellenerek insanlığın kurtuluş düşüne, yani kâmil toplum düşüne bağlanmalı, yalnızca bizi değil, yaralı bilince sahip tüm insanları kurtuluşa taşıyacak düşümüz yeniden canlandırılmalıdır, diye çığlık atıyoruz.

Kendini bil buyruğunun izinde doğa yasalarından farklı her türden insan doğası yasasını inkâr ederek doğa üzerinde yaratıcı-yok edici tanrıya güç veren dinsel düşüncelere-inanışlara başkaldırıyoruz. Aynı gücü doğa üzerinde insana veren çağdaş-evrensel bir düşüncenin üreticisiyiz-yaratısızız, diyoruz.

Yalnızca canlı emeği değil, ölü emeği de diriltlen, beyinleri çalışmaya, ruhları hissetmeye çağırın, birer dai olmanın zamanı geldi de geçti bile, diye haykırıyoruz.

Eğer ulularımız-pirlerimiz-kurucu kimliklerimiz haksız yere öldürülmeselrdi biz bunları söyleyeme-yecettik; bize bunları söyleme olanağı verdikleri için kendilerine teşekkür ediyoruz.

Dallarından düştük aşk-ı muhabbetlerimizi sunuyoruz; kavgalarını sonsuza kadar sürdürüceğiz, diyoruz.

Bizler, ebedi gerçekler peşinde koşmaktan yarıp yakınan ama yılmayan insanlarız. Ezelde evet dedik ve bu sözüümüzden asla dönmeyiz.

Dileriz sözlerimiz, sözlerimizle dile getirdiğimiz kararlığımız Hak defterine kayıt edilir, unutulmaz, hep hatırlanır. Gerçeğe Hü! Eyvallah!

*Araştırmacı Yazar

ŞAP salgını yayılıyor

ŞAP Hastalığı hızla yayılıyor. Divriği'nin Kahdik (Karşıkönak) köyünden yayıldığı söylenen ŞAP hastalığı 20'ye yakın köyü etkisi altına aldı. Bayırlı, Beyköy, Çayören, Arıkbaşı, Palha, Ürük, Mursal, Odur, Vazıldan gibi pek çok köydeki sığırlar Şap hastalığına teslim oldu. Sığır sahipleri Divriği İlçe Tarım Müdürlüğü'nde görev yapan veteriner hekim Burak Erdoğan'ı defalarca aradıklarını ancak sorunlarına bir çare bulamadıklarını söylediler. Başmahtar Köyü'nden Hıdır Demirhan Şap Hastalığı ile ilgili şöyle dedi. Ağızları ve tırnakları yara olan sığırlar ahırlardan çıkamıyor. Sağılar ineklerin memeleri önce yara oluyor sonra da meme kopuyor. Hayvan sahipleri sorunlarını yetkililere anlatmalarına rağmen hiçbir

koruyucu önlem ve veteriner hizmeti alamıyorlar.

Kendi imkanlarıyla, devletten hizmet almadan sorunlarına çare arayan köylüler özel veterinerlere para yetiştiremediklerini, ifade ederek, bir seferde 250 lira para ödeyerek veterineri buralara getiriyoruz. Buna gücümüz yetmiyor. İlçe Tarım Müdürlüğü'nün veterinerini arıyoruz, bize telefonla şu ilacı verin bu ilacı verin diyor. Bir ineğimizin maliyeti kadar para harcayarak özel veteriner mi getirelim yani. Devletin bir görevi de bu gibi salgın hastalıkları önlemek değil mi? Hastalık yayılmadan önlemek mümkün iken tedbir alınmadı. Şimdi Divriği'nin bütün köyleri ŞAP Hastalığı ile başedemez hale geldi.

H I D I R
DEMİRHAN

Başmahtar Köyü



Ben 76 yaşımdayım. Burada doğdum, kısmet olursa burada öleceğim. Bizim yaşadığımız bu bölge yıllarca yatırım alamadı. Herkes kendi başının çaresine baktı. Sonunda da buralar boşaldı. 3-5 hayvanı olan, biraz da arazisi olanlar bütün kısıtlı imkanlara rağmen buraları terketmedi. Yıllarca hastalıklarla yoksulluklarla, sıkıntılarla iç içe yaşadık. Şimdi buna bir yenisi daha eklendi. ŞAP Hastalığı. Hiç bizi dinleyen yok. Malımız davarımız hep telef oluyor. Devlet bize bakmıyor. Şap Hastalığı hızla yayılırken devlet hiçbir önlem almıyor. Kahdik Köyü'nde bir inek öldü. Biz kendi imkanlarımızla bu hastalığı önlemeye çalışıyoruz. Paramızla veteriner getiriyoruz. Divriği'den bir defa veteriner getirtmenin bedeli 3 yüz lira. Buna güç mü yeter. Hayvanlarımızın memeleri, tırnakları, ağızları yara oldu. İki aydır sağdığımız sütü içemiyoruz döküyoruz, çünkü hayvan hasta. Hayvanlarımızı otlatamıyoruz, çünkü yürüyemiyor. İlçe tarım müdürlüğünü her gün arıyoruz. Telefonla bize talimat veriyorlar, şu ilacı verin, bu ilacı verin diyorlar. Özel veteriner getirsek maliyetin altından çıkamıyoruz. Sizin anlayacağınız devlet bizi unuttu, bize bakmıyor.

OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU OKUYUCU MEKTUBU

KÖYLÜLERE
OTURACAK YER YOK

11 Temmuz 2011 tarihli Divriği gazetesinin manşet haberi 'Divriği' ye köyden gelenlerin oturacak bir yeri yok'

Gazetemizin bu haberi ülkenin ya da, vatandaşın mevcut günlük gündeminde ne kadar önem taşır bilinmez ama benim için diğer haberlerden farklı değerde bir haberdir. Derler ki, İnsanın hayatı çocukluğudur. Yıl 1961 Nuri Demirağ Ortaokuluna yeni başlamıştım. Bu yıllarda genelde dışı kapalı bir köy yaşamı ve üretim tarzı sürerdi bizim ellerde. Topraksız köylüler, kendilerine ekim alanları yaratmak için taşları ayıklayarak, çalı çeper sökerek, köy meralarında birbirleri ile yarış halinde bökük pörçük tarlalar oluştururlardı. Kadın kız çocuk çocuk yoğun biçimde çalışarak, hayvancılığın yanında çok küçük çapta tahıl, meyve ve sebze

üretmeye çalışıyorlardı. İşgücü ihtiyacına paralel olarak nüfus artışı da bu döneme rastlıyor olmalı. Üretimlerinin en kaliteli olanları seçilerek, tek pazarları olan Divriği meydanına atlar ve eşeklerle götürülüp satılırdı. Malların satış fiyatlarını yerli esnafın kendi keyfi piyasa kuralları belirlerdi ve çok iyi biliyorlardı ki köyden gelen mal geri köye dönmez.

İlçeye, o zaman ki söylemi ile şehere gelen köylülerin ve hayvanlarının kaldıkları süre içindeki barınakları, hanlar ve ilçe meydana idi Hanın içinde hayvanlar, avlusunda da köylüler barınırlardı. Bu arada her köyün ve köylünün yerleşik esnaflarla aralarında görecelide olsa dostlukları ve kirvelikleri oluşmuştu. Bu esnafların dükkânlarının bir köşesin de bir çay içimi yer bulmaları ise kendilerince çok önem arz ederdi. Soğuk bir gün günüydü, Elif ebenin dışı çok ağrımişti. Köydeki tüm tedavi uygulamaları bir sonuç vermemiş, ağrı dayanılmaz bir hal alınca babam ebemi şehere getirdi Aşağı çarşıda

adını hatırlayamadığım berberde çok eziyetli bir biçimde çekti ağrıyan dişini. Orada bir süre kaldıktan sonra yukarı çarşıdaki manifaturacı mahmutçavuşların dükkânına götürdü babam bizi, ebem küçük dükkânda bir köşeye bürzülerek oturdu. başını ve yüzünü kapattı. Belli ki yüzünü kimse görsün istemiyordu. Dükkân sahibinin rahatsızlığını yüzünden anlıyordum. Bana çay ısmarladı, çok sevindim. Babamın işlerini bitirmesini böyle bekledik

Köylülerin oturacak başkaca hiç yerleri yoktu o zamanlar. Devletten oturacak yer beklemekten bizler çoktan vazgeçtik. Ata yurdundan dağıldık çil yavrusu gibi dört bir yana, geride üç beş ihtiyaç köylü bırakarak. Bugün sizlerin varsin belediyeleriniz, başkanlarınız olsun, vakıflarınız olsun, kasası dolu köy dernekleriniz olsun, kendinizce Divriği'ye yönelik turistik otel, park projeleri yapın paneller, pilavlar, şenlikler düzenleyin. Bilgisayarlar hediye edin devlete köylüler hayrına.

50 yıl sonra 2011 yılında ilçesine birkaç saatliğine gelen köylülerin hala oturacak, dinlenecek bir yerleri hala yokmuş ne gam. Yarım asırdır kendisini vareden köylülerini sahiplenip, yarım gün misafir edecek bir köşe sunamayan çok özel ve önemli ilçemiz DİVRİĞİ var olsun, şen olsun. Hanlarınız hamamlarınız ise paye kalsın. Köylülerimize çok selam olsun. Teşekkürler Divriği gazetesine.

Muharrem DİKTAŞ

Gitme, sonbahar oluyorum, sonrası hiç, Ağaçlar bükmesinler n'olursun boyunlarını Neden akşam oluyor tren kalkınca? Kırlangıçlar birdenbire çekip gidince Mendiller sallanınca neden tıkanıyorum?

Hasan Hüseyin Korkmazgil

BAŞSAĞLIĞI

Çamşih Kaygıs (Gölveren)
Köyünden değerli büyüğümüz

ASLAN YALÇIN

Hakka Yürüdü. Ailesinin yakınlarının ve Çamşihlilerin acılarını paylaşıyoruz.

Çamşih Hüseyin Abdal Derneği



ASLAN YALÇIN

DİVRİĞİ BİLMECELERİ

1. İki bülbül bir çilede büyümüş,evi yanmış barkı yanmış, dövülenler o imiş, ne hayvandır ne insandır o da öyle bir kişi, daima deryaya dalmaktır onun işi. (**Kahve**)
2. Eştım,eştım kum çıktı,kumdan minare çıktı,bıldır ki yiten oğlanbu yıl karşıma çıktı. (**Nevruz Çiçeği**)
3. Gım gım içinde,min min içinde,ne mollalar okumuş, ne kitaplar içinde (**Alın Yazısı**)
4. Et yer ,su içmez (**Öğendere**)
- 5.Ebem arık,başı sarıkvız vız gelir,vız vız gider(**Çıkrık**)
6. Ey yurtlar yüce yurtlar,Yusuf'u yiyen kurtlar, tırnağından su içer, tepesinden yumurtlar (**Buğday**)

DİVRİĞİ'DE ZİYARETLER VE DÜŞEKLER

BEL DEDE

Bel Dede ziyareti,Kekliktepe(Galın) köyünün karşısında bir bel/sırt üzerindedir.Sırtta biri çok büyük ve diğeri ondan küçükolmak üzere asırlık iki ardıc ağacı vardır. Asıl ziyaret büyük ardıc Büyük Bel Dede'dir.

Efsane: Efsaneye göre bunlar iki kardeşmiş,daha sonra ağaç haline dönüşmüşler.

Halk İnanışı:

Kekliktepe Köyü'nde Cuma adlı bir çiftçi varmış. Her zamanki gibi azığını alıp tarlasını beklemek için yola çıkmış. Tarlası Bel Dede Ziyaretinin yakınlarındaymış. Bel Dede'nin yakınlarına gelince bir beyaz atlıyla karşılaşmış. At üstündeki ak sakallı adam, Yazıköy yolundan Beldede'ye doğru geliyormuş. Ak sakallı adam Cumaya sormuş:

- Sen kimin oğlusun?Buralarda ne arıyorsun?

Cumada cevap vermiş:
- Kekliktepelı Hatem'le,Mahmut'un oğluyum...Tarlabekliyorum
Ak sakallı adam ,Cuma'ya köye dönmesini söylemiş.Cuma'da:
- Ben buraya tarla beklemeye geldim.Buradakalmak zorundayım, demiş. Atlı adam fazla ısrar etmemiş.Yoluna devam etmiş. Cuma'da atlıyı izlemeye başlamış. Atlı adam,Büyük Beldede'ye geldiğinde ağaç ikiye ayrılmış; atlı da ağacın içine girip kaybolmuş. Cuma da bu hadiseyi anlattıktan sonra fazla yaşamamış; birkaç gün içinde ölüp gitmiş.

Kaynak - Kutlu ÖZEN

FIKRA

İNEĞİDE KURBANA SAYMAZSAM!

Bektaşî bulgurunu kaynatıp, kuruması için sermiş, bir yandan karıştırırken bir yandan da dua edermiş:

-Allah'ım bulgurlarım kurumadan yağmur yağdırma!

Bulgurlar tam kurumaya yüz tutmuşken yağan yağmur, Bektaşî'nin bulgur sergisini su içinde koymuş. Bu zor durumunun üzerinden bir hafta geçmeden, ineğini de ahırda ölü bulan Bektaşî, üst üste gelen kötü olayları kabullenmekte zorlanmış.

Ramazan ayının geldiğini fırsat bilen Bektaşî oruç tutmaya niyet etmiş ve Ramazanın ilk günü, iftara beş dakika kala sigarasını yakmış. Sigarasından içine çektiği dumanı büyük bir keyifle gökyüzüne üfleyerek:

-Nasıl, illet oluyorsun şimdi bana değil mi? Diyerek kendi kendine söylenmeye devam etmiş:
-Ölen ineği de kurbana saymazsam şerefsizim!

Divriği'de kullanılan

Deyimler

Abbas yolcu
Acı soğuk
Bıyığına adam asılır
Canı çıkmak
Çattık belaya
Dalı kolu kırılmak
Eli kulağında
Fırsat yoksulu
Göze girmek
Halil İbrahim Bereketi
İşin başı
Kan yutturmak
Meyil vermek
Pisi pisine

Ata Sözleri

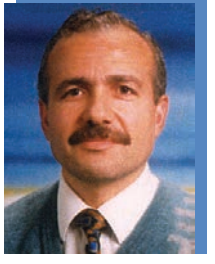
Azmin elinden birşey kurtulmaz
Bağ bozuldu pekmez ezildi
Cömertle nekesin harcı bir olur
Çamaşır yıkayan gelini baba evine göndermeli
Dadanmış kudurmuştan beterdır
El ele değerek duvar örülür
Faydasız baş mezara yakışır
Gayret dayıya düştü
Havayı yel, insanı el azdırır
Kara keçiyi gören içi dolu yağ sanır
Ne yediğim aş, ne giydiğim kumaş
Ocağına göre vur aşını,erine göre bağla başını
Öküzün şeytanı dokuz olur
Padişahın bile gaybetine atarlar
Saban kar kokusuna, akşam yar kokusuna
Şeytanla ceviz bölüşülmez
Tandır tavında gerek

Kelimeler

ALACIH : Yazın bağ, bahçe, bostan veya tarla kenarına kurulan ilkel kulübe.
AYAR : Densiz, kendini bilmez, hal ve hareketleri uygun olmayan kişi.
BAZI : Halı dokuma tezgahında bulunan, aralarına dokuma ipi geçirilen ağaç silindir.
BİRÇALAP : 1. Biraz, az çok benzeyen.
2. Belli belirsiz görünen
BURMA : Bükülmüş ot bağı
CARI : Atik, çabuk hareket eden
ÇÖMÇE : Yemek kepçesi
DUMMAH : Suyun içine dalmak
FENİKMEK : Nefes nefese kalmak, iyice yorulmak
GALIN : Başlık parası
GIRHLIH : Keçi ve koyunların yününü kesmeye yarayan iri makas.
GÖZE : Oluksuz küçük su kaynağı.
HEZAN : Toprak damlarda yük taşıyıcı ağaç kolon.
HORUM : Yonca, korunga gibi otların demeti
İŞMAR : Vücudun çeşitli organları ile yapılan işaret.
İNEVU : İçine uğra konulan, deriden yapılma torba
KAHAN : Bostanda yetişen bitkilerin ilk çapalanması
KİS : Kepek.

İSMAİL ÇINAR

cinar-i@hotmail.com



Hangi Şike

Değişik ulusların halkları hiçbir zaman birbirlerine düşman olmamışlardır. Bir insan, nasıl olacaktı görmediği tanımadığı hiçbir zaman karşılaşamayacağı dünyanın öbür ucundaki insana düşmanlık duyacak? Ama oluyor. Peki nasıl oluyor? O ülkeyi yönetenler o nefret tohumlarını ekiyorlar sonrada nefretin yetiştirdiklerini halka biçtiriyorlar. Sömürü düzenini sürdürebilmenin yöntemlerinden birisi de bu yöntemdir. Bunun için değişik yöntemler uyguluyorlar, futbol bunlardan birisidir. Son 300 yıldır yönetenler futbolu kullanıyorlar. Futbol, ulus içinde bölgeler arası, sınır ötesinde ise uluslar arası düşmanlıkların körüklenmesinde önemli bir araç olarak kullanılmaktadır. Sözde hoşgörü ve kardeşlik duygularını geliştirmek amacı olduğu ifade edilirse de uygulama tamamen tersini içermektedir. İspanyanın faşist lideri Franco'ya 40 yıl yönetimde nasıl kaldığı sorulduğunda, futbol sayesinde diye yanıtlamıştır. Sömürü düzenine karşı yükselmesi muhtemel bir tepkilerin sahalara boşaltılması yönünden de önemli bir araç olmuştur futbol. Hemen her ülke yöneticilerinin futbol ilgi alanlarına girmiştir. Başlangıçta yalnızca sömürülen yoksul halkın ilgi alanını başka yöne çekmek amaçlanmışsa da son yıllarda önemli bir sektör, önemli bir ekonomik güç olmuştur. Bu büyük ekonomik güç ülkelerde oligarşik çevrelerinde ilgi odağı olmuştur. Bu devasa ekonomide hiç şüphesiz ki bu ülkedeki her emekçinin payı var. Yani bu alanda çar-çur edilen paralardan dolayı benim gibi emekli olan ya da olmayan her emekçinin ekmeğinin küçülmesi demektir. Şike deyince akla futbol, futbol deyince de akla şike gelir. Bu yeni bir durum olmadığı gibi bunun yolunu açan yine siyasiler olmuştur. Yılmaz Özdil bir yazısında bunu gayet güzel özetlemiş diyor ki ; “Kenan Evren iktidar, Ankara Gücü süper ligde. Turgut Özal iktidar Malatya spor süper ligde. Mehmet Ağar iktidar Elazığ spor süper ligde. 2000 de Kasımpaşa yok. 2002 de Kasım paşalı iktidar. 2004 te Kasımpaşa 3. Ligde. 2005 te Kasımpaşa 2. Ligde. 2006 da Kasımpaşa 1. Ligde. 2007 de Kasımpaşa süper ligde.” Verilen bu örnek sanyorum size bir başka şikeyi anlatması bakımından yeterli olmalıdır. Peki şimdi bu fotograftan sonra şu soruyu sormak hakkımız olmalı. Bu güne kadar bu kadar aleni oynanan bu oyunların hesabı sorulmazken bu gün neden soruluyor? Kanaatimce bu sorunun yanıtını aramak gerekiyor. Üretime dönük olmayan bu ekonomik güç yıllardır haksızca pay edilmektedir. Devlet'e 30 yılını vermiş ekonomiye önemli katkılar sağlamış bir mühendis zor geçinip emekli olduğun da emekli parası ile bir ev ve bir araba alanlar şanslı sayılmışlardır. Bir futbolcu kulüp değiştirdiğinde ülkeye hiçbir ekonomik katkısı yokken 10 tane mühendisin 30 yılda kazandığını bir seferde sahip oluyor. İşte asıl şike budur. Şike sorununun üzerine gidilince bu sorunlar çözülecekmidir? Şüphesiz ki hayır. AKP iktidarı diğer konularda olduğu gibi bu konuda da arka planlarını uygulayacaktır. Zaman gazetesinin haberine göre, bu konuya 2005 yılında AKP millet vekili Haluk İpek 'in başkanlığındaki komisyon kulüpler, yazarlar ve antrenörler dahil birçok kişiye birer mektup göndererek şike konusundaki bildikleri sorulmuş. Büyük bir çoğunluğu şöyle özetlemiş; “şike var ancak şike sigara dumanı gibidir, görürsünüz kokusunu alırsınız ama yakalayamazsınız. Erman Toroğlu ise, musluklarla uğraşmak yerine vanaları kesmek lazımdır,” demiş. Futboldaki büyük paralar büyük oyunların oynanmasını getirmiş bu durum spor olgusunu kirlletmektedir. Masa başlarında oynanan oyunlar sahalara yansımaktadır. Sözde şike soruşturulurken, adı şike iddialarına karışan Emre Belözoğlu adı üzerine fazla gidilmiyor. Sedat Peker'den hediye alan Hakan Şükür'e hediyeleyen amacı sorulmuyor aksine millet vekili yapılıyorsa bu soruşturmada niyetin başka olduğu açıktır. Demek ki asıl amaç şikeyi çözmek değil, futbol sektörünü ele geçirmektir. Yani buralarda cemaatçıların kontrolüne almaktır. Eğer şike üzerine gidilecekse başta Kasımpaşa olmak üzere Malatya spor, Elazığ spor ve Ankara gücü'nden başlamaları gerekmezmiydi? Demek ki asıl niyet kulüpler ve futbol ekonomisinin yönetimini yandaşlara teslim etmektir. Biliniz ki tüm kulüpleri elde edinceye kadarda operasyonlar sürecektir.

Yöresel Yemek

SOĞUK YOĞURT ÇORBASI

Malzemeler :

1 su bardağı yeşil mercimek
1 çay bardağı erişte veya arpa şehriyesi
1 adet kuru soğan İsteğe göre
2 yemek kaşığı kavrulmuş kıyma
3 su bardağı yoğurt
Tuz, kuru nane, kuru kekik
Hazırlanışı;
Bir tencereye koyduğunuz mercimek, ince doğranmış soğan, kıyma ve tuzu hep beraber bol suyla pişmeye bırakın. Mercimeğin pişmesine yakın erişte ya da arpa şehriyesi ilave ederek pişirin. Erişte 10-12 dakikada pişer sonra altını söndürün. Çorba yenileceği zaman yoğurdu iyice ezin, kepçeyle içine yeterli miktarda soğumuş çorbayı katın. Çorbanın koyuluğunu, kıvamını su katarak ayarlayın. Çorbanın üzerine kuru nane ve kuru kekik serpiştirerek servise sunun.

Yöresel Şiir

ALDIRAMAZSIN

Gel beni taşlama ey kaba softa
Boşuna çalışma kandıramazsın
Mürşidim ilimdir yerim ön safta
Gerici saflara aldiramazsın

Çalışıp kazanmak tam bir ibadet
Kuranda açıkça buyurur ayet
Paraya dinimi etmedim alet
İftira damgası vurduramazsın

Yapmacık sözlere doydum kardeşim
Uydurma hadise yanılmamışım
Kuran'ı Kerim'e bağlıdır başım
Cehennemle beni korkutamazsın

Zehir aşılsan sadık dostuna
Gezersin Adalet Millet kastına
Bürünme canavar kuzu postuna
Düşersin tuzağa kurtulamazsın

Ertekin'im der ki amayım amma
Sen beni paarayla satılmış sanma
Batıl inancınla boş oyalanma
İlim meşalemi söndürümüzsin

Aşık Ali ERTEKİN

BULMACA

Hazırlayan: Mümin Kerim Aydoğan
Divriği Karakale Köyü

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											

Soldan Sağa 1) THM Sanatçısı bayan (Erzincanlı) 2) Divriği'nin bir köyü
3) Güzel,güzel kokulu - Kamer -Ordu'nun kısa yazılışı 4) Zeka - Günün vaktini gösteren alet 5) Yumuşak bir maden 6) Uzmanlık - Fasıla 7) Ekol 8) Bir melek adı-Türk malı imgesi 9) Toprak parçası - Telefon hitap sözü 10) Oyuncu Ata- Oksit 11) Yafta - Paranın ön yüzü

Yukarıdan Aşağıya1) Afrika'da bir devlet - Geri verme 2)Kemaliye İlçesinin eski adı - Madımak'ta şehit olan THM sanatçısı erkekGültekin 3) Sevgiliye kavuşma - İstanbul'da bir semt 4) Klor'un simgesi - Patlıcan dan yapılan bir yemek 5) Sayı boncuğu- Herhangi bir şeyden arta kalan,işe yaramayan artık 6) Üflemei bir çalgı - Bir renk-Mısır'ın plakası 7) Rey-Su tanelerinden oluşan duman -Bir çoğul takısı 8) Sabahın bir vakti 9) Helyum'un simgesi - Futbol 10) Toplantı,celse - Namus 11) Bir meyve - Büyükbaş hayvan - Baston

Önceki bulmacanın cevabı

Soldan Sağa 1) Yılmaz Güney 2) Aral - Ermeni 3) Oy - Evet 4) Irak - Terazi 5) Ki - Asi- Al 6) Özat - No-Erk 7) Yeşim - Na - Re 8) Ali Sultan -Lar 9) Em -Lar- Ala 10) Atamak - Tr 11) Si- İsale-Bi

Yukarıdan Aşağıya1) Yazıköyü -As 2) Ir - Rize-Eti 3)Lala-Aşama 4) Mİ- Katil-Mi 5) Milas 6) Zeytin - Saka 7) Gr - Onur 8) Ümera - Al-Te 9) Nevale-Tar 10) Enez - Kral 11) Yitik - Enayi

***ATANER YILDIRIM**

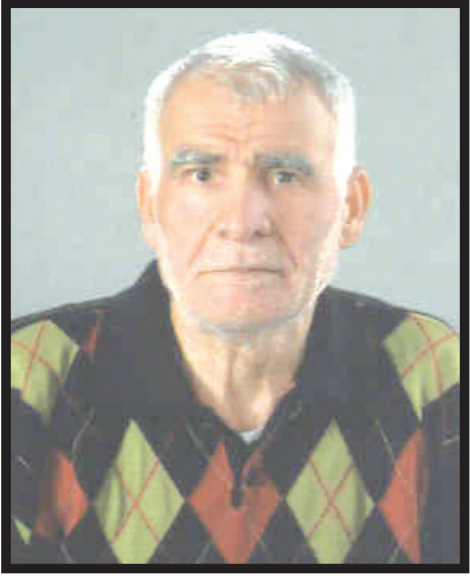
ataneryildirim@windowslive.com

Yaşamın Anlamı

Yaşamın anlam ve amacı nedir? Her insan bu soruya kendine göre bir yanıt verebilir. Robert Byrne, yaşamın amacı, amacı olan bir yaşamdır der. Amacı olmak her şeyden önce bir işe yaramak, bir şey için savaşmak ve yaşamda fark yaratmaktır. İnsan olmanın amacı ise, anlamsızca varolmanın karanlığında bir ışık yakabilmektir(Cari Cump). Yaşama kendimizden ne katıyorsak yaşamdan onu alırız. Yaşam bir define avı değildir, yaşamın kendisi bir definedir. Yaşamımız ona kattığımız güzelliklerle anlam kazanır. Zira her bir insanın iç dünyası diğer insanlara göre sonsuz farklılıklar gösterir. Bu da insanın mükemmel bir varlık oluşunu işaret eder. Ve insanlar 'yaşam' kavramına farklı anlamlar yüklerler. Kimi insan yaşamın bir anlamı ve amacı olduğu bilinciyle yaşar, kimi insan da ot gibi yaşayarak koca bir ömrü heba eder. Peki gerçek nedir? Gerçek, tüm varoluştan tamamen özgür kalarak, yaşamın anlamına özgür gözle bakabilmektir. Doğarız, bir şeyler yaşarız ve ölürüz. Doğum ve ölüm; başlangıç ve son. Kendi yaşamımız ancak diğer insanların yaşamıyla ilişkiye girdiğimizde anlam kazanır. Diğer insanların yaşamında var mısınız? Onların yaşamında iz bırakınız mı? Onların yaşamında olumlu olarak neyi değiştirdiniz? Yaşam bir oyundur. Bu oyunda birkaç rolümüz olabilir. Bu rolü nasıl oynuyoruz? Kimin için oynuyoruz? Ya da kime karşı oynuyoruz? Yaşamın anlamını kavramış insanın içine güneş doğmuştur. Korkularının kaynağını görür. Sevmeden sevilmeceğini anlar. Kendini ve düşüncelerini gözlemler. Yaşamın anlamını, kişi kendini tanımla başlar. Felsefenin en temel sorularından bazıları; Yaşamın anlamı nedir? Yaşamın kökeni nedir? Evrenin ve yaşamın doğası nedir? Yaşamımızı değerli kılan şey nedir? İnsanın yaşamdaki amacı nedir?

Yaşamın anlamı nedir? sorusuna popüler kültür gözlüğü ile bakanlar şu yanıtları verirler: Para kazanmak, sosyal statüyü yükseltmek, başkalarıyla rekabet etmek, kendilerini yaralayarak yok etmek ya da pasifize etmek, güç kazanmak ve bu gücü de adil olmayan bir şekilde kullanmak(bugün ülkemizde olduğu gibi...). Fiziksel, finansal ya da mental özgürlük kazanmak, ünlü olmak vs... Bu sağlıksız bir paradigmadır. Bilge kişiler, yaşamın anlamını sürekli soru sorarak bulmaya çalışırlar. Sınırların ötesini keşfederler. Başkalarının hatalarından ders çıkarırlar. Sürekli olarak yaşamın anlamını öğrenmeye ve anlamaya çalışırlar. Yaşama etik felsefeyle bakanlar. Kendileri de dahil, doğayla ve başkalarıyla barış içinde yaşarlar. Başka insanlara hizmet ederler. Adalet için çalışırlar. Deniz-Yusuf ve Hüseyin neden idama gittiler? Nazım Hikmet ve Yılmaz Güney neden vatan hasretiyle öldüler? Uğur Mumcu, Ahmet Taner Kışlalı, Bahriye Üçok, Turan Dursun niçin ölümü kucakladılar? Bugün, Mustafa Balbay, Tuncay Özkan, Ahmet Şık, Nedim Şener ve diğerleri niçin cezaevindeler? Bu insanlar için yaşamın anlamı, savundukları ve inandıkları davanın başarıya ulaşmasıdır... Atatürk'ün yaşamının anlam ve amacını bilmeden, Türkiye Cumhuriyeti gerçeğini ve aydınlanma devrimini anlayamayız...

Ne diyor Nazım Hikmet? Yaşa dünyada babanın eviymiş gibi/ Tohuma, toprağa, denize inan, / İnsana hepisinden önce, / İnsana olan inancımızı sürdüreceğiz.... İnsan haklarının egemen olduğu, insanların haksızlığa uğramadığı, anlamlı ve özgür bir dünyada yaşama dileği ile...

BAŞSAĞLIĞI**Yağbasan Köyü'nden değerli büyüğümüz**

29.07.2011

Aziz Güngörmez

Hakka yürüdü. Güngörmez Ailesinin acılarını paylaşıyoruz.

**Erik Aileleri adına
İbrahim ve Hasan Erik**

Eski köye yeni hizmet**KÖYLERE HİZMET**

Köy Dernekleri başta olmak üzere, köyün hayırsever işadamları ve köylülerin ortak girişimleri ve dayanışmaları ile inşaa edilen Hizmet Binaları bir hizmete giriyor. Daha önce Yağbasan, Yuva Sarpan, Timisi, Yanlızsöğüt, Höbek gibi birçok köyün yaptırdığı hizmetlere bir yenisi daha eklendi. Birestik (Arıkbaşı) Köyü'nün tanınan işadamlarından Mehmet Ali Aslan da köyüne Cenaze Evi, Morg ve Hizmet binası yaptırdı. Önümüzdeki günlerde hizmete açılacak bina köy mezarlığının yakın bir alanda inşa edildi. Beşyüz metrekareden büyük bir alana yaptırılan kompleksin içerisinde 1 morg, 1 bekleme odası bir de cenaze yıkama ve defin odası bulunuyor. Yapımına bu yıl başlanan kompleks kısa bir süre sonra hizmet vermeye başlayacak. Köyü için hertürlü fedakarlığa katlanacağını ifade eden işadamı Mehmet Ali Aslan köye ev yaptırdığını ifade ederek, senede birkaç defa köyüne geldiğini buradaki komşularıyla güzel vakitler geçirdiğini söyledi. Doğduğu yerin güzelliğini hiçbir yerde bulamadığını söyleyen Aslan, Dünyada gezmediğim, görmediğim yer kalmadı, ancak benim köyümden daha güzel bir yere rastlamadım dedi. Daha önceki yıllarda Arıkbaşı Köyü Derneği'nin girişimiyle köylere büyük bir hizmet binası daha yapılmıştı. Hizmet Binasının açılışını yapan zamanın dernek başkanı Mustafa Özker ise köylülerinin ortak dayanışmasıyla birlikte hertürlü zorluğun altından çıktıklarını ifade etti. Bağcılar Tabya Mahallesi'nde 4 katlı bir mülkü olduğunu söyleyen Özker bu binada gurbetteki köylülerine hizmet verdiklerini söyledi.



birleştirerek binanın temellerini atmışlar. Kısa bir süre sonra da binanın yapımı bittikten sonra hizmete girmiş. Köy gençleri ve köy halkı el ele vererek her yıl Köy Odasının önünde bir şenlik yapıyorlar. Şenliğe yüzlerce kişi katılıyor. Çevre köylerden de katılımın olduğu şenliklere ilgi büyük oluyor. Köy Muhtarı Hüseyin Yılmaz köyün ortak dayanışmasıyla köyün çeşitli yerlerine 4 adet çeşme yaptırdıklarını söylüyor. Yollar önce YSE'nin yaptığı çeşmeler harap olmuştu, kullanılamıyordu. Bu çeşmeleri kendi gücümüzle yaparak

hizmete soktuk dedi.

DAMATLARA YENİ SOYADI UYGULAMASI

Geçtiğimiz yıllarda köyün okulunu onarak Köy Odasına dönüştüren Gürpınar köylüleri bu yıl da morg yapma kararını aldılar. Her yıl yaptıkları Köy Şenliğinde Morg yapımı için bağış kampanyası düzenlendi. Bu kampanyada morg için düşünülen para kısa bir sürede toplandı. Önümüzdeki yıl morg yapımına başlanacak. Köy Muhtarı Hüseyin Erdoğan köylülerinin çok önemli sorununun olmadığını ifade ederek, küçük bir su sorununuz

var. Bu sorun da köylülerimizin gayretleriyle ve çabalarıyla çözülecek dedi. Erdoğan Gürpınar Köyü'nden evlenen damatların da soy adlarını aldıkları kızların soyadlarını vererek yeni bir uygulama başlatacaklarının müjdesini verdi. Sevim Erdoğan ile evlenen Kürtbeyaz Köyü'nden Mehmet Nazenin'in soyadına Erdoğan adı da eklenerek, Mehmet Nazenin Erdoğan oldu. Köy Meydanı'nda yapılan Şenlikte konuşan Muhtar Hüseyin Erdoğan köylülerine teşekkür etti. Şenliği Cansın Nazenin Erdoğan sundu.

DİVRİĞİLİLER

- Birbirlerini Tanıyor mu?
- Nerede Hangi İş Yapıyor?
 - Hangi sektörlerdeler?
- Hangi Fabrikaların sahibi?

Bütün bu soruların cevabını bulabileceğiniz "Divriğili İşadamları Rehberi"nin çalışmalarına başladık. Bu rehberde iş dünyasının değişik sektörlerindeki (sanayiciler, küçük ve orta ölçekli işletmeler, doktorlar, Mimarlar, Mühendisler, serbest meslek sahipleri...) bütün Divriği'lilere sayfalarını açacak. İş dünyasındaki Divriğilileri biraraya getirme amacıyla oluşturacağımız bu rehber sayesinde Divriğililer hayatın değişik alanında gösterdikleri dayanışmayı iş hayatında da yaşayabilecekler...

Divriği AYLIK SİYASİ GAZETE

Tel: (212) 516 29 84 - 458 82 16 e-mail: divrigi@divrigi.com.tr

MÜSLÜM DOĞAN

muslumdogan59@yahoo.com

Yazarımız Müslüm Doğan Senelik izinde olduğu için bu ayki yazısını yazamamıştır. Okurlarımızdan özür dileriz.



ELEKTRİK HATLARI KIRK YILDIR BAKIM GÖRMEDİ

Divriği'nin köyleri elektriksiz yaşamaya alıştırılıyor. Aylardır köylere kısıtlı elektrik veriliyor. Köy meydanlarındaki aydınlatma lambaları yanmıyor, köyler zifiri karanlığa gömülüyor. Sorunlarını anlatacak bir yetkili bulamayan köylüler çaresizlik içerisinde.

ŞİRKETİN KULAKLARI HALKA KAPALI

TEK (Türkiye Elektrik Kurumu) özelleştikten sonra Sivas Bölgesi'nin Elektrik işletmeciliği de ÇEDAŞ (Çamlıbel Elektrik)'a ihaleyle verilmiş. Aynı şirket Kayseri ve Tokat bölgesinin de elektrik işletmecisi olarak yetkili firma. Divriği'de ise Çedaş'a bağlı olarak Kolin Elektrik yetkili. Elektrikleri kesilen köylüler firmaya dertlerini anlatırken bir de azar işitiyorlar. Gürpınar Köyü Muhtarı Hüseyin Erdoğan bunun canlı şahidi. Köye gelen firma yetkilisine, devrilen elektrik direğini göstererek bu sakatlık çıkarır bunu tamir edin dediğinde, soyadı Kurt olan bir görevli, yapmıyorum lan gidin bildiğiniz yere şikayet edin cevabını almış. Elektrikleri kesilen köylüler, 'firmanın Divriği'deki merkezini aradığımızda telefon açılarak meşgule düşürülüyor cevap verilmiyor' diyorlar.

Bıktık bu çileden

Elektriklerimizin yanmadığı zamanlar yandığından daha fazla. Buzdolaplarımız çalışmadığı için, süt, ayran, yoğurt gibi yiyeceklerimiz bir günde bozuluyor çöpe atıyoruz. Etlerimiz yine öyle. Çamaşır yıkarken birden elektrik gidiyor. Çıkıp elde yıkıyoruz. Elektrikler gidince telefonlar da kesiliyor. Tamamen mahsur bir durumda kalıyoruz. Köyün ortasındaki ışıklar yanmıyor. Köy tamamen zifiri karanlığa

bürünüyor. Yol sorununuz yine öyle. Bir gelip bir giden elektrikler yüzünden bozdolaplarımız, televizyonlarımız, çamaşır makinelerimiz bozuldu. Yetkililer köylerinize gidin diyorlar. Geliyoruz da ne oluyor, perişan oluyoruz mağdur oluyoruz. Yaz olunca Divriği'nin köylerine yüzlerce insan geliyor. Bir iki gün kalınca da bir daha gelmem bu son olsun diyorlar. Neden böyle olsun. Elektriklerin kesilmesine

çare bulunamaz mı acaba. Çokmu zor bir sorun. Bizi canımızdan bezdirdiler. Kırk yıl önce çekilen hatlar hiç yenilenmemiş. Elektrikler özelleştikten sonra sorun iyice karmaşıklaştı. Yetkililerden bu soruna acil çözüm bulmalarını istiyorum. Sesimi duyan olur mu onu da bilmiyorum.

F A T M A
DEMİRHAN
Başmahtar Köyü



SEVİM NAZENİN

Ev Hanımı

Ben Fetiye'de yaşıyorum. Güzel bir tatil yeri. Ancak yaz aylarında köyüme geliyorum. Çünkü buralar benim daha çok hoşuma gidiyor. Birçok insan da tatil yapmadığı için köylerine geliyor. Hepimiz buraya gelirken dinlenmek rahat etmek için geliyoruz. Geldiğimize de pişman oluyoruz. Geldiğim günden beri elektrikler kesik. Çamaşır makinem bozuldu. 1 saatte yıkaması gereken program 4 saate çıktı. Buzdolabım, elektrik süpürgem bozuldu. Bütün bunlar elektrik kesilmelerinden kaynaklandı. Bu mağduriyetimi kim karşılayacak. Elektrik firmasını arıyorum, telefonu açık bırakıp gidiyorlar, cevap vermiyorlar. Birdaha arıyorum meşgul. Bizi dinleyen yok. Yiyeceğimizi, içeceğimizi muhafaza edemiyoruz. Yaz sıcaklığında kokuyor bozuluyor.



HÜSEYİN ERDOĞAN- Gürpınar Köyü Muhtarı

Hepimizin bildiği gibi yaz ayları gurbetçilerimizin köylerine geldiği zamanlardır. Herkes köyüne özlem için tatil için geliyor. Rahat etmek istiyor. Herhangi bir tatil beldesine gitmek yerine memleketlerine geliyorlar. Bu sevindiricidir. Eskiden köyümüzde 15 ev vardı bu sayı yaz aylarında 70 eve kadar çıkıyor. Ancak trafo 15 eve göre kurulmuş. Bu trafonun acilen değişmesi gerekir. Geçen gün elektrikten kaynaklı bir patlama oldu köyümüzde az kaldı yangın çıkacaktı. Elektrik kesintileri bu güzel köyümüzü kâbusa çeviriyor. Etlerimiz, sütlerimiz kokuyor. Elektrikli ev aletlerimiz bozuldu, motorları yandı. Eskiden ayda bir kesilen elektrikler özelleştikten sonra haftada 4 gün kesilmeye başladı. Geçtiğimiz günlerde köyümüze gelen elektrik firması yetkilisine sokak lambamız yanmıyor bakarmısın dedim, bakmıyorum lan, git bildiğin yere şikayet et dedi. Elektrik firmasının elemanları da ehline uygun değil. Acemi genç çocuklara görev vermişler. Çocuklar bu işlerden anlamıyorlar.



HÜSEYİN YILMAZ

Gözcük Köyü Muhtarı

Aslında bu sorun bugünün sorunu değil. Elektrikler özelleştikten sonra başladı bu sorun. Bizim Çamşılı bölgesinin elektrik hatları yaklaşık olarak 40 yıl önce çekildi. O günlerdeki köyün nüfusu ile bugünkü aynı değil. 5-10 eve göre kurulan trafolar bugün 50- 60 eve çıkan köylere elektrik veriyor. Dolayısıyla elektrik altyapısı yeniden kurulmadıkça bu sorun biteceğe benzemiyor. Kışın nüfus sayımız düştüğü için trafolar hizmet verebiliyor ama yazın bu mümkün değil. Biz sorunlarımızı yetkili firmaya anlatamıyoruz. Kaymakamımız da bizlerin bu sorunundan haberdar. Her gün köylülerimizden şikayet dinlemekten bıktım. Yetkililer bu sorunu daha fazla çözümsüzlüğe terketmemeliler.



YILTAŞ SİGORTA
SİGORTA ARAÇILIK HİZMETLERİ LTD. ŞTİ.

ANADOLU SİGORTA
SİZİ SARA DOST

AXA SİGORTA
SİZİ SARA DOST

ERGO
SİZİ SARA DOST

HDI SİGORTA
SİZİ SARA DOST

Mehmet DİKTAŞ
(0532) 283 82 35

Oğuz ERYILDIRIM
(0532) 292 10 96

TRAFİK KASKO KONUT İŞYERİ İNŞAAT ALL RISK NAKLİYE ve MAK.KIRILMASI

Kazım Karabekir Caddesi Tuna Han 101/47 İskitler / ANKARA
Tel: (0312) 341 66 17 - 384 67 26- 341 18 26
Fax: (0312) 341 58 27
E-mail: yiltassigorta@hotmail.com

ERCAN ELEKTRİK
TOPTAN ELEKTRİK MALZEMELERİ

Uygun Fiyatın Profesyonel Çözümlerle Buluştuğu Yer!

ERCAN ELEKTRİK
TOPTAN ELEKTRİK MALZEMELERİ

Şair Ziyapaşa Caddesi Laleli Çeşme Sok. No: 9 34420 Karaköy / İST.
Tel: (0212) 243 43 39 Fax: (0212) 243 29 81 Gsm: (0552) 323 28 15
e-mail: ercanelektrik3@gmail.com • e-mail: ercankucuk_58@hotmail.com

GÜN | YAPI
İNŞAAT TAAHHÜT SAN. VE TİC.LTD.ŞTİ.

SEKTÖRÜNDE UZMAN...

Atatürk Mah. İkitelli Caddesi No: 30 İkitelli/İSTANBUL
Tel.: (212) 696 60 00 • 696 60 01 Fax: (0212) 696 60 44
GSM: (0554) 570 30 62 • email: gunyapiltd@gmail.com

İkinci proje başladı



Multi Kulturelles Forum 2'inci projesini gerçekleştiriyor. Fetiye Sivas Kültür ve Dayanışma Derneği ile ortak yürütülecek proje 3 ay sürecek. Almanya Çalışma Bakanlığı'nın ve Multi Kulturelles Forum'un birlikte yürüttüğü Çalışma Yaşamına Uyum Projesinden 20 kişi faydalanacak. Multi Kulturelles Forum Genel Müdürü Kenan Küçük ve Fetiye Sivas Dayanışma Derneği Başkanı Nevzat Türkmen birlikte çalışmaktan menmun olduklarını ifade ettiler.

ADIM ATILDI

Multi Kulturelles Forum ve Fetiye Sivas Kültür ve Dayanışma Derneği ortak bir projeye imza attılar. Şahin Küçük'ün girişimleriyle biraraya gelen Multi Kulturelles Forum ve Fetiye Sivas Kültür ve Dayanışma Derneği anlaşma sağlayarak projeyi başlattılar. Multi Kulturelles Forum 25 yıldır çokkültürlülük ve birarada yaşam konularında Almanya'da faaliyet yürütüyor. İş ve çalışma yaşamına uyum sağlayamayan binlerce göçmen MultiKulturelles Forum'un desteğiyle çalışma yaşamına katıldı. Almanya'nın çeşitli bölgelerinde 4 okulu bulunan Forum yüzlerce kişiye hizmet veriyor. Multi Kulturelles Forum'un Genel Müdürlüğünü ise Divriği'nin Erşün Köyü'nden olan Kenan Küçük yapıyor. Küçük Avrupa ile Türkiye'nin ortak işlere imza atması çok önemlidir dedi. Ben bu vesileyle özellikle Divriği ile ilgili Avrupa Projeleri konularında olumlu yaklaşımlarda bulunmak istiyorum. Önümüzdeki yıllarda bir Alman heyetiyle memleketimi ziyaret edeceğim. Divriği'nin Almanya'da ve Avrupa'da tanıtılması için, olumlu imkanlarından yararlanması için



elimden gelen çabayı göstereceğim, Divriğililerin de bu gibi imkanlara yakın davranmaları için avrupa ile bağ kuracak yapılanmalarını şimdiden inşa etmeleri gerekir dedi. Eğer yönümüzü batıya dönmek boş bir laftan ibaret değilse bunun pratik adımları hızla atılmalı diyen Kenan Küçük, geçtiğimiz yıl da aynı projeyi Ankara Divriği Kültür Vakfı ile yaptığını ifade etti.

BİZ HAZIRIZ

Fetiye Sivas Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Nevzat Türkmen ortak projeye dair Divriği Gazetesi'ne bir açıklama yaptı. Türkmen, Sivas Kültür ve Dayanışma Derneği'ni Fetiye'de kurduğumuz zaman dar bir görüş etrafında birikmeyi zaten hesap etmiyorduk. Derneklerin bir yere gelince tıkandıklarını, işlevsizleştiklerini, kendini tekrar

ettiğini yıllarca yaşayarak gördük. Bu tecrübe ile çalışma alanımızı ve hitap ettiğimiz kitleyi mümkün olduğunca genişleteceğiz. Klasik yöntemle, aynı şeyleri tekrar etmekle bir yere varılamıyor. Bunu gördük. Bizim bakış açımız ve görüşlerimiz bellidir. Multi Kulturelles Forum'un Genel Müdürü Sayın Kenan Küçük ile böyle bir projede birarada olmaktan mutluyum, dedi.

Haydi mıntıka temizliğine

Çöp ve katı atık sorunu köylüleri kara kara düşündürüyor. Plastik ve poşet atıkları başta olmak üzere rasgele atılan çöpler amansız hastalıklara davetiye çıkarıyor. Geçtiğimiz yıllarda Yağbasan ve Ovacık Köylülerinin bu konuya eğilerek çözdükleri çöp ve atık sorunu şimdi bütün köylerin sorunu haline geldi. Ovacık ve Yağbasan Köylüleri başlattıkları Temiz Çevre Hareketiyle bu sorunlarını çözdüler. Çamşılıh'a bağlı Mamağan Köy (Ağın Gözecik) halkı çöp sorununu çözmek için bir toplantı yaptı. Toplantıda her evin önüne çöp bidonu konması evlerin çöpleri bu bidonlarda biriktirilerek ayda 3 gün traktörle belirlenecek ortak çöp alanına taşınması karara bağlandı. Toplantının ardından köyün çevresindeki çöpler toplanarak temizlik yapıldı. Ayrıca köyün içinden geçen dere yatağı genel bir temizlikle çöpten ve pislikten arındırıldı. Dere yatağında biriken çöpler içerisinde soba borusu, çizme, elbise, varil, bidon, kuzineli soba, araba lastiği gibi atıklar dikkati çekti. Yıllar önce atılan naylon poşetler ise ilk günkü gibi çürümeden beklediği görüldü. Çöp temizliğinden sonra köy meydanında toplantı yapıldı.

Köylerin yeni sorunu çöp. Plastik ve poşet atıkları bulaşıcı hastalıklara davetiye çıkarıyor. Toplu yerlerde çöp biriktirme mekanları olmadığı için çöpler rasgele atılıyor. Böyle olunca da yıllarca kaybolmayan çevre kirlilikleri ortaya çıkıyor. Mamağan Köy (Ağın Gözecik) halkı biraraya gelerek kolları sıvadı, köyün içinden geçen dereyi boydan boya çöpten arındırdı. Rasgele çöp atmaya yasaklayan Mamağan Köylüler biriktirdikleri çöpleri köy dışında bir yerde toplamayı kararlaştırdılar.



ABONE GRUP TEMİZLİK
AGT

Semahat ASİL
Halkla İlişkiler

Atıf Yılmaz Caddesi
No: 6 Kat: 4 İstiklal,
Beyoğlu/İSTANBUL
Gsm: 0531.624 83 35
www.abonegruptemizlik.com

HİZMETLERİMİZ

Endüstriyel Temizlik

Ev Temizliği

Halk ve Koltuk Temizliği

Peyzaj Bahçe Bakımı

Plaza Temizliği

Showrum Temizliği

Zemin Temizliği ve Balımlı

Dış Cephe Cam Temizliği

Mutfak Temizliği

Depo Temizliği ve Balımlı

Ofis Temizliği

Banka Temizliği

Mağaza Temizliği

Sağlık Kuruluşları Temizliği

Villa Temizliği

Akayırık Merkezi Temizliği

Metal Vb. Eşya Temizliği

Asansör Temizliği

Çevre Temizliği

İnsaat Sonrası Temizliği

Lame'tist

EPİLASYON • CİLT BAKIMI • SOLARIUM
MANİKÜR • PEDİKÜR • AĞDA

Melike Şahin
Uzman Estetisyen

Merkez Mh. Marmara Cd. Şamlı Sk. No:25/2 Avclar • İSTANBUL
Tel:(0212) 695 58 00 e-mail:msahin@lamestistguzellik.com
www.lamestistguzellik.com

*SADIK ÇELİK

sadik.celik.gorus@gmail.com

Kapetan Kemal Mihri Abi



Türkiye devrimci hareketi çınarlarından birini daha kaybetti geçtiğimiz hafta. 96 yıllık bir ömür kendisine bahşedilen bir asırlık zamana bir tarih sığdırdı ve tamamladı varlığını. Lakin kapatmadı kapılarını, boşuna yaşamadı bu hayat; birilerine ilham, birilerine ışık; kimileri için ise öfkenin nesnesi oldu bir asır boyunca söylenenler, yapılanlar. Birilerini ve bir şeyleri değiştirmeye yetti bu ömür. Daha ne ister ki insan zaten yaşadığı hayattan... Kurtuluş Savaşı sırasında Trakya'daki direnişi yönetenlerden Urfalı Mahmut Hayrettin Bey'in oğluydu Mihri Belli. Baba yüreğindeki direniş ve devrim ateşi oğluna da geçmiş olacak ki hayatı bu ateşin yönlendirmesi altında devam etti. Hem ideolog hem de militan kimliği kazandı ve sol hareket için efsane ABI'lerden biri oldu. Aydınlık Sosyalist, 68 hareketi, Milli Demokratik Devrim Tezi, Türkiye Emekçi Partisi, hapisler, sürgünler çizgisinde devam eden yaşamına 1979'da kastedildiyse de suikast girişimi başarılı olamadı. Saldırıdan ağır yaralı olarak kurtulan Mihri Belli hayatının geri kalanını yine sınıfsız bir dünya mücadelesiyle ve doğru bildiklerini konuşarak geçirdi. Sosyalizmin simge ismi, hapis ve sürgünle geçen hayatına, Göztepe'de bir süredir tedavi gördüğü evinde sessizce veda etti. Cenazesinde yakınlarının yanında onunla hiç karşılaşmamış ama ışığında ilerlemiş yüzlerce yoldaşı vardı. Allah rahmet eylesin. Selam olsun.

SOMALİ YARDIMLARINDAKİ KANLI ELLER

Türkiye'nin Somali için başlattığı yardım kampanyası başarıyla sürdürülüyor. Toplumda yakalanan yüksek duyarlılık seviyesi sayesinde ciddi miktarlara ulaşan yardımların ülkeye ulaştırıldığı belirtildi. Bu arada Başbakan Erdoğan, TOBB Başkan yardımcısı ve İTO Başkanı Murat Yalçıntaş, TUSİAD Başkanı Ümit Boyner gibi siyaset ve iş dünyasının yanı sıra Ajda Pekkan ve Muazzez Ersoy gibi sanat camiasından isimler de Türkiye'yi temsilen bölgeyi ziyaret ederek Afrika'nın bahtsız halkına yalnız olmadıklarını hatırlatmayı deniyor. Somali ziyaretini Başbakan Erdoğan'dan önce planlayan CHP lideri Kemal Kılıçdaroğlu da aynı şekilde bölgeyi en kısa sürede ziyaret edecek. Ziyaretler şova dönüştürülmediği sürece yapılanlar insanlık adına sevindirici. Öte yandan açlık, kuraklık, sefalet ve hastalıklarla mücadele eden, 3 ay içinde 30 bin çocuk kayıp veren halka dünyanın dört bir yanından yağan yardımların çalınıp işadamlarına satıldığı iddiaları ortada kol geziyor... Afrika için ne kuraklık ne açlık yeni şeyler değil. Bir deri bir kemik kara çocukların sanat galerilerinde yerini alan fotoğrafları da bizler için yeni değil... Afrika'da açlık ve yardıma muhtaç olma hali ne yazık ki hep vardı. Bölge için daha önce defalarca yardım toplama kampanyaları düzenlendi. Yerleşen bu yardım anlayışından faydalanmak isteyen bazı gruplar ise "yardım korsanlığı"nı doğurdu, yolsuzluğun insanlıktan yoksun bir boyutunun gelişmesine sebep oldu. Yardımlardan beslenen örgütler ve iş adamları bataklıktaki sinekler olarak ortaya çıktı. Çocukları kollarının arasında ölen insanların acısına çare olmak için kılını kıpırdatmak bir kenara, acılarını bir nebeze olsun dindirebilecek yardımlara el koyabilen, bunları bir zenginlik ve güç kaynağı olarak kullanmaya cüret edebilen yürekler elbette ki insan yüreği olamaz. Yardımlara uzanan o eller, şimdi o deri ve kemikten, küçücük kalmış çocukların kanlarını taşır üzerinde. Yapılan yardımların insanîyet damarları alınmış kişi ve grupların pençelerinden kurtularak yerine ulaşmasını ümit ediyoruz.

ÇUKURCA; SÖZÜN BİTTİĞİ YER

Hakkâri Çukurca'dan yine şehit haberleri geldi televizyonlardaki son dakika uyarılarının akabinde. Bu sefer rakam 9. 1 de korucu... Terör eylemleri hızlı, dalga kuvvetli. Başbakan Erdoğan ramazanın sona ermesini beklemekten vazgeçerek ilk uyarısını yapıyor: "Sabrımız tükendi." Sabrımız tükenmesin. Evet, aslan gibi gençleri arka arkaya kaybediyoruz; evet, sayısız ocağa ateş düşüyor, kırmızı tabutlar sıra sıra diziliyor ve tüm bunlar sabrımızı zorluyor. Ama sağduyu yine rehberimiz, akıl gene ışığımız olsun. Bir sonraki eylemi korku içinde beklemek yerine gerçek demokrasiye vatan sevgisiyle birlikte işletelim artık. Bu ülkede 30 yılın götürdükleri geri gelmez belki ama bir otuz yıl daha çalınmasın bizden...

KOZLU
ORMAN ÜRÜNLERİ TİCARET VE SANAYİ LTD. ŞTİ.

YILPA
AŞAĞI SANAYİ VE TİC. LTD. ŞTİ.
AŞAĞI MOBİLYA PROFİLLERİ

Kalite

Güvenilirlik

Farklılık

Her ürün grubunda sektörün ihtiyaçlarına cevap verebilecek geniş ürün yelpazesi

Ahşapla ilgili adres

Proje uygulamalarında HIZLI çözüm

• Panel Levha Ebatlama • PVC Bantlama • Özel Profil Modelleri

Merkez: Keresteciler sitesi 5. Blok 4. Sokak No: 19-21-23-25 İkitelli-İST.
Şube: Keresteciler Sitesi 11. Blok 11. Sokak No: 2-4 İkitelli-İST.
Tel: +90 (212) 670 00 67 - 670 00 68 - 670 00 69 - 670 00 51 - 670 00 71
Fax: +90 (212) 670 29 28 e-mail: info@kozluorman.com.tr
www.kozluorman.com.tr • e-mail: kozluorman@hotmail.com

Biz yaparız siz düşünün

İÇME SUYUNA KANALİZASYON VERDİLER

Göndüren Köyü'nün 5 yıl önce Devlet Vatandaş İşbirliğiyle yapılan kanalizasyon şebekesinin Kızılcaören Köyü'nün içme suyu şebekesine karıştığı ortaya çıktı. Kızılcaören Köylülerinin bağ, bahçe, tarla ve yonca sularken kullandıkları sulama suyu içme suyu şebekesine akıyor. Bunu farkedene Kızılcaören Köylüleri, Göndüren Köylülerini uyarak kanalizasyon giderlerinin güzergahını değiştirmelerini söylediler. Bu uyarıları dikkate alınmayınca

Kızılcaören Köylüleri Göndüren Köylülerinin kanalizasyon atıklarıyla başedemiyor. Göndüren Köylülerinin kanalizasyon giderlerinin içme sularına karıştığını iddia eden Kızılcaören Köylüleri, sularının kirlendiğini Sivas İl Sağlık Müdürlüğünde tahlil ettirerek belgelediler.

Divriği Adliyesi'nde dava açtılar. Davayı kazanan Kızılcaören Köylüleri, yargıtay engeline takıldı. Yargıtay davayı bozdu. Tekrar dava açan Kızılcaören Köylüleri, yine kazandılar. Yargıtay yerel mahkemenin kararını yine bozdu. Dava tam 3 kez kazanıldı bozuldu. Kızılcaören Köylüleri Yargıtayın yerel mahkemenin bu kararını defalarca bozmasına bir anlam

veremeyerek, acaba Göndüren Köylüleri Yargıtaya müdahale mi ediyor demeye başladılar. Bu kararı bir üst mahkemeye taşımaya hazırlanan Kızılcaören Köylüleri, eğer buradan da bir sonuç alamaz isek AHİM'e kadar gideceğiz dediler. Kızılcaören Köylü Derneği Başkanı Hülya Bozkurt ve yönetim kurulu üyeleri geçtiğimiz günlerde köylerine giderek bu durumun

düzeltilmesi için bir kez daha Göndüren Köyü Muhtarı ve dernek yöneticileriyle görüştüler. Görüşmeden sonuç alamayan Kızılcaören Köylüleri, ne yapacağımızı şaşırdık, elimiz kolumuz bağlı zehirleniyoruz dediler. İçme sularını Sivas İl Sağlık Müdürlüğünde tahlil ettirerek kirlenmeyi belgeleyen köylüler Göndüren Köyü'nden son kez anlayış bekliyoruz dediler.



Köy tamamen yandı



Güllüce Köyü'nün Mezrası Halbek (Halilbey) Mezrası'nda yangın çıktı. Neden çıktığı tesbit edilemeyen yangında köyde bulunan 6 evin 4'ü tamamen yandı. Yangında can kaybı olmadı. Çevre köylerden gelen ve mezrada bulunan insanlar tarafından yangına müdahale edildi ancak 4 ev yangın sonucu kül oldu. 9 Ağustos günü çıkan yangından hemen sonra Divriği Kaymakamı Salih Ayhan ve Sivas İl Özel İdaresi görevlisi Muharrem Yıldız Halbek Köyü'ne gittiler. Yangının

Divriği'nin Güllüce Köyü'ne bağlı Halbek (Halilbey) Mezrasında yangın çıktı. 9 Ağustos günü çıkan yangında mezrada bulunan 6 evin 4'ü tamamen yandı. Nedeni henüz belirlenemeyen yangında can ve mal kaybı olmadı. Yangından hemen sonra Divriği Kaymakamı Salih Ayhan Halbek (Halilbey) Mezrasına gelerek yangından mağdur olan köylülerle görüştü.

yaşandığı mezrada incelemelerde bulunan Divriği Kaymakamı Salih Ayhan köylülerden bilgi aldı. Ayhan büyük bir felaket atlattıysınız, hepinize geçmiş olsun dedi. Can kaybı olmaması

sevindiricidir dedi. Salih Ayhan, sosyal devletin gereği olarak yangından zarar gören köylülerimize gereken destek verilecektir dedi. Yangından etkilenmeyen fakat evi yıkık olan yaşlı kadın Haney

Durmaz'a Salih Ayhan destek olacağını söyledi. İl Afet Müdürlüğünden gelen bir ekip köyde incelemelerde bulundu. Mezrada yaşayan köylülere ilk etapta çadır ve gıda yardımıyla bulunulacak.

DURAK ARSLAN

d.arslan@wanadoo.fr

Avrupa'dan Bakınca



“Avrupa'dan bakınca Türkiye nasıl görünüyor diye bir soru sorsanız, biz kurum yöneticileri olarak bir hayli zorlanacağımız kesin. Avrupa'da yaşıyor olsak da, hatta büyük örgütlenmelerin yönetiminde yer alsak da, büyük çoğunluk olarak ilgi alanlarımız, ilişkilerimiz ve bilgimiz esas olarak Türkiye merkezli. Okuduğumuz günlük gazete, izlediğimiz televizyon, heyecan kaynağımız, merakımız ve meşguliyetimiz öncelikle Türkiye ile ilgili. Yaşadığımız evlerimizin duvarları dışında kalan bir Avrupa var. Kendi ördüğümüz kalın duvarlarımızdan iç dünyamıza sızamayan, bir Avrupa var az ötemizde. Bir bireyin böyle bir tercih yapmasına kim karışabilir?

Elbette ki kimse karışmamalı. Ancak, Avrupa'da yerleşik olarak yaşayan, buranın ekonomisiyle, siyasetiyle, sosyal hayatıyla, kanunlarıyla, trafiğiyle, eğitimiyle iç içe ve farklı köken ve kültüre sahip olan bir toplumun seçilmiş temsilcileriyseniz, durum farklıdır. Bizim, bedenimiz Avrupa'da ancak beynimiz Türkiye'de ise bir tezat var demektir.

Ya beynimizi bedenimizin olduğu yere, ya da bedenimizi beynimizin olduğu yere taşıyıp ikisini buluşturmak ve tüm olmak, tam olmak zorundayız. Nereye ve neye bakarsak bakalım, ancak böyle sağlıklı bakabilir baktığımızı görüp anlayabiliriz. Bu coğrafyanın yakaladığı üstün değerleri, eriştiği kültürel düzeyi, barındırdığı çelişkileri, içine düştüğü açmazları, çektiği sancıları hissetmemiz, bilmemiz ve bu konularda bir fikre sahip olmamız ancak böyle mümkün.

Ki, her taş yerinde ağır olsun.

Hele hele, temsil ettiğimiz toplumun yurttaşlık sorumluluklarını yerine getirmelerine rağmen, yararlanamadıkları haklarını talep etmek, sunulmasına rağmen uzanıp alamadıkları nimetleri görmek ve gereğini yerine getirmek biz kurum yöneticilerinin birincil görevi olduğunu ancak o zaman anlayabiliriz. Bir ömür geçirdiğimiz Avrupa ülkelerinde, hangimiz kendi siyasi görüşümüze yakın bir partiye üyeyiz? Hangimiz yerel yönetimlerde aktif görevler alıyoruz? Hangimizin yerel, bölgesel, ulusal veya Avrupa çapındaki kurumlarda görev yürüten dostlarımız, arkadaşlarımız var? Ya da bu kurumlarda yer almak gibi bir hedefimiz veya gençlerimizi teşvikimiz söz konusu? Kaçımızın, yaşadığımız ülke dilinde düzenli okuduğumuz bir dergimiz, kitaplarını takip ettiğimiz bir yazarımız, izlediğimiz sinema filmi, tiyatro, konser, sevdiğimiz bir sanatçı veya tuttuğumuz bir spor takımı... var?

Vergisini ödediği, inşa harcına terini kattığı, havasını soluyup kaldırımlarında yürüdüğü şehir ve ülkelerin kültürel renklerine bir renk daha katabilmelerine yönelik ne kadar kafa yorup zaman ayırabiliyoruz temsil ettiğimiz toplumumuz için? Sonuç olarak, "Avrupa'dan bakınca Türkiye nasıl görünüyor" diye bir soru sorulsa biz Türkiye kökenli Avrupa'daki kurum yöneticilerine, vereceğimiz en samimi cevap şu olmalıdır ; “Biz Türkiye'ye bakmıyoruz, çünkü biz zaten Türkiyesiz bir Türkiye'de yaşıyoruz. Hele Avrupa'dan hiç bakmıyoruz, çünkü biz Avrupasız bir Avrupa'da yaşıyoruz. Elbetteki, pırıl pırıl bir gençlik geliyor derinlerden, bu kabuğu kırmak için. Yarın bu böyle kalmayacak ve toplumu alıştığı kapalı dünyasına hapseden kabuğumuz kırılacak. Her ülke nüfusuna orantılı olarak sanatçımız, siyasetçimiz ve iş hayatının her alanında temsilcilerimiz olacak. Örneğin Avrupa Parlamentosunda, Türk, Kürt, Alevi, Sünni toplumuna orantılı olarak Türkiye kökenli en az sekiz milletvekili görev yapacak. O zaman, Türkiye ile ilgili Avrupa ilerleme raporların a; insan hakları, azınlıklar, Kürtler, Aleviler ile ilgili yansıyan bilgiler daha objektif ve Avrupa konseyi yaptırımları daha etkili olacak. Çünkü bizim kendi evlatlarımız tüm, tam ve birer Avrupalı olarak bakacaklar Türkiye'ye Avrupa'dan. Ancak, şimdilik, tüm ve tam olmadığımızdan, bakmıyoruz Türkiye'ye, Avrupa'dan.

GÜLEÇ
ORMAN ÜRÜNLERİ SAN.TİC.LTD.ŞTİ.

Geniş Ürün Çeşitlerimiz
HİZMETİNİZDEYİZ..

Yusuf GÜLEÇ
0532 484 49 48

Ziya Gökalp Mah. Keresteciler Sitesi 21. Blok No: 13 İkitelli / İSTANBUL
Tel: 0212 670 02 80 - 670 48 40 Fax: 0212 670 48 39
yusuf@gulec-orman.com

Arslan
Orman Ürünleri

Kaliteli Hizmet Anlayışı

Geniş Ürün Yelpazesi

Koşulsuz Müşteri Memnuniyeti

ARSLAN ORMAN ÜRÜNLERİ SAN. VE TİC. LTD. ŞTİ.
Merkez: 6. Sokak No:10-12 İkitelli Keresteciler Sitesi
İkitelli / İSTANBUL
Tel: +90(212) 670 04 70(5hat)
Şube: 21.Sokak No:35-37 İkitelli Keresteciler Sitesi
Tel: +90(212) 670 01 30
E-Mail: info@arslanorman.com

YALÇINLAR
ORMAN ÜRÜNLERİ
SANAYİ VE TİCARET LTD. ŞTİ.

Sezgin YALÇIN

Mrk. : Keresteciler Sitesi 20.Sokak
No:13 İkitelli / İSTANBUL
Tel. : 0212. 670 37 47 - 48
Faks : 0212. 670 22 68
Gsm : 0532. 263 23 75
Şb. : Sular İdaresi , Girne Cd. Serdar Sk.
No:2 Kağıthane / İSTANBUL
Tel. : 0212. 295 05 48 - 294 85 44
www.yalcinlarmoran.com.tr

